Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL IV NR. 31, 2006 PREȚ: 50 BANI (5000 LEI VECHI)

Boromirul, chifla și Parchetul

Pag. 3

Un program guvernamental bine intenționat, orișicât de pesedist și de criticat ca atare de unii la momentul incipient, a devenit mai apoi curată bătaie de batjocură odată ajuns să se deruleze cu "concursul" unor firme care au înțeles să procedeze precum ca la furajarea vacilor. Deși, ce-i drept, în programul cu pricina e vorba de lapte, - dar și de cornuri ! Un program pentru copiii de școală. Mai departe, ne-apucă greața...

Agentura bate gura

Pag. 3

JANDARMERIA DIN DEVA ȘI-A PUS ȘAUA ÎN CAP

Pag. 7

VREAU CASTELUL DE LA HUNEDOARA

Pag. 5

Tăriceanu

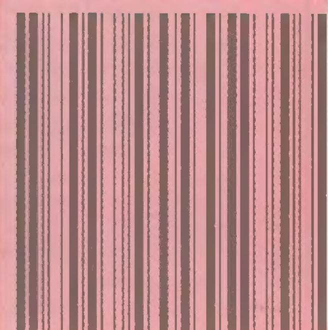
Pag.2

Patriciu

& "buturuga"

De la Gripa aviară la vorbirea "aviară"

De ceva vreme deja, virusul H5N1 a pătruns în viețile noastre. Dacă la păsări încă nu se știe cu certitudine cum s-a declanșat epizootia, la oameni este foarte clar: ea se transmite prin mass-media! Prin fereastra televizoarelor a pătruns în casele și în sufletele noastre, infectând modul nostru de a fi, gândi și vorbi. Astfel, ca și în „pagubele colaterale" ale creației lui Caragiale, am ajuns să folosim neologismele cu sensuri deturnate, aproape fără legătură cu tema dată. Ca și în cazul celebrului cuvânt: „turmentat" care, din „frământat", a devenit „beat", sau ca expresia „o certă valoare" (o oarecare valoare) confundată de lume cu o „valoare certă" (în cazul lui G. Călinescu), cuvântul „aviară" a ajuns să însemne „gripă" ! Dacă în celelalte cazuri, confuziile sunt (încă) pardonabile, în cazul acesta nu există scuze; există doar incultură, trecerea prin școală „ca gâsca prin apă", ca să ne menținem în domeniul aviar...

„Aviar(ă)" înseamnă, în orice dicționar: „referitor la păsări", cu alte cuvinte: „păsăresc, păsărească". Ca atare, am fost șocat să văd că în data de 19 mai întregul jurnal PRO TV (de la ora 19) s-a desfășurat sub titlul „păsări aviare călătoare"! Probabil ca să le deosebească de „păsările mamifere" adică cele care nasc pui vii (a se vedea colecția „Evenimentul zilei"), sau poate de „păsările piscicole" ca rațele, gâștele și alte păsări de apă, cine știe? Ca să pună bomboana pe colivă, în data de 22 mai, la știrile TVR 1, o tânără reporter(ă) ne-a vorbit despre descoperirea unui incubator ilegal din Lugoj unde „s-a procedat la confiscarea ouălelor"... Omul, cât trăiește, învață.

De atunci încoace toate posturile radio și TV vorbesc numai despre „aviară", despre evoluția ei, peregrinările ei prin țară, etc. Dacă însă încercăm să înlocuim cu sinonimul cel mai apropiat, ajungem la concluzia că „păsărească" a invadat România, că trece de la o localitate la alta și ne-a infectat pe toți.

Constat cu durere, că cel puțin la televizor, cultura este o „rara avis" („pasăre rară", pentru cine nu știe...), iar dacă mă gândesc la faptul că reporterii de televiziune sunt „modele" pentru tineri, constat că „auspiciile" („avis specia" adică predicțiile pornite de la „privirea, urmărirea păsărilor") nu sunt cele mai bune. Se pare că numărul acelora cu „minte cât o găină", este mult mai mare decât credeam și aceștia, din păcate, se nimeresc a ne fi „modele". Ca atare, propun ca, de aici încolo, pentru claritatea lucrurilor să vorbim despre „mamiferele care nasc pui vii", despre „reptilele târâtoare", despre „mondializarea din toată lumea" și, de ce nu, despre „prostia stupidă"...

Aici am atins desigur doar tangențial exclusiv problemele lingvistice ale gripei aviare, care ne-a atins la creier mai abitir ca „encefalopatia spongioformă bovină".

Întrucât toți ziariștii, adevărați sau pârâți, se ocupă de cauzele, efectele, întinderea și durata gripei păsărești, devenind astfel „specialiști" în informații, „analiști" veterinari, medicali, politici, economici, militari și religioși, de data aceasta prefer să mă abțin! În corul de prostii enunțate, tăcerea ar fi singura replică demnă.

Gheorghe Grun

Consiliul Europei a atribuit Placheta de onoare Municipiului Orăștie

În urma unor selecții riguroase din partea Consiliului Europei, în vederea obținerii acestei distincții, Comunitatea Orăștiană a trebuit să facă dovada unor activități, programe, demersuri care erau cerute și completate într-un chestionar de aplicare ce se depune anual la Strasbourg. În 2002 Municipiului Orăștie îi este atribuită Diploma Europeană de către Consiliul Europei, iar în 2003 primește din partea doamnei Johana Schicker reprezentant al CE, Drapelul de Onoare.

În acest an Municipiului Orăștie i-a fost atribuită Placheta de Onoare , Orăștia făcând parte din cele 10 orașe din Europa ce au fost selectate, ca răspuns la felul în care comunitatea și-a îndreptat eforturile înspre propagarea idealului UE.

Placheta va fi înmânată comunității, în cadrul unei manifestări ce va avea loc la 1 octombrie 2006 la care va lua parte și un reprezentant al CE.

Stejărel Ionescu

AGENTURA BATE GURA

● Nu este adevărat că ex-directorul Direcției Silvice Hunedoara, melomanul Horia Stăncioiu ar fi fost debarcat de la conducerea silvicultorilor datorită faptului că nu ar fi cedat presiunilor unor grupuri de interese ce își doreau cu ardoare proprietatea unor terenuri împădurite și nu numai, fără a avea drepturi legale în acest sens.

La fel de fals este și zvonul că principalul artizan al acestei lovituri bine țintite ar fi fost un deputat liberal ce taie și spânzură prin județ, dar care este în același timp monitorizat la sânge de băieții cu ochi albaștrii. Detașați din altă provincie istorică.

● Nu este adevărat că inaugurarea noului sediu al Institutului Multimedia din Deva ar fi fost o afacere eminamente liberală de la aceasta absentând ambii foști președinți ai C.J. Hunedoara, Gheorghe Barbu și Mihail Rudeanu. Mai mult, nu se poate face nici o legătură dintre absența unui înalt demnitar pedist și „tratamentul" de care s-au bucurat, în urmă cu câțiva ani, fostul boss județean și actualul Ministru al Muncii, Gheorghe Barbu, care însoțit de profesorul Simion Molnar s-a aflat într-o vizită la Jura, fiind cazați într-un motel de mâna a treia și dați pe mâna unui funcționar imposibil care le-a întors rapid spatele.

● Nu este adevărat că licitația de multe miliarde pentru renovarea secției de pediatrie a Spitalului Județean Hunedoara a fost câștigată de un prieten de familie al directorului instituției, Dan Florea.

Nu se confirmă nici zvonul că „învingătorul" licitației, un mare Leu Paraleu ar fi marșat la înaintare cu o firmă având drept activitate de bază restaurantele, că ar fi propulsat de același partid ca și directorul și că ar mai fi prins un contract gras de 11 miliarde, pe vremea pesedeului, la secția T.B.C. din Deva, unde „investiția" nu a depășit cam un sfert din bugetul alocat, restul sumei nemaiștiindu-se în buzunarele cui au intrat.

● Nu este adevărat că un mare director de la APA PROD Deva, ar fi fost cercetat penal pentru o „țeapă" pe vremea defunctului Apaterm, nici că ar fi încălcat legea cumpărându-și un spațiu de la firma la care era angajat, nici că și-o renovează, ghiciți cu cine, nici că încasează comisioane de la firmele cu care are contract și care aduc „marfă" și „servicii" la prețuri supraevaluate, nimic nu este adevărat. Cine nu ne crede, să aducă dovezi. Noi le primim.

● Nu este adevărat că afacerea „Cuarțul" Uricani în care a fost implicat ex-prefectul hunedorean Costel Alic a fost definitiv îngropată, cu toate că „tunul" bancar de 5 milioane de dolari de la Banca Română de Scront și Banca Română de Dezvoltare, controlate de Sorinel Vântu a umplut multe buzunare. Surse bine documentate susțin că odată cu dezgroparea scandalului FNI, „afacerea secolului" din Valea Jiului va fi repusă pe tapet iar zăcământul de cuarț predat la cheie unei firme belgiene prin intermediul Agenției Naționale pentru Resurse Naturale.

● Nu este adevărat că joaca de-a puia gaia continuă între polițiști și hoții de fier vechi „made" în Mittal Steel Hunedoara.

Pe de o parte polițiștii susțin că paza colosului siderurgic nu intră în atribuțiile lor ci în competența unei firme specializate din Galați iar pe de altă parte prefectul Vladu cere măsuri drastice împotriva hoților luate de forțele de ordine.

Cum măsurile de pază nu au dat efectul scontat s-a încercat tăierea răului de la rădăcină prin retragerea autorizaților de funcționare rechinilor proprietari ai depozitelor de fier vechi. Represaliile lui Vladu nu au fost se pare, pe placul primarului Schiau și ale unor protejați ai acestuia, ce au drept angajați fideli foști polițiști cu ștaif.

Drept urmare, după o scurtă perioadă de confuzie, totul a revenit la normal. Hoții merg înainte, baronii fierului vechi la fel, iar autorizațiile au înapoiate eu onor.

● Nu este adevărat că struțo-cămiloiul politic Florin Cazacu, primarul municipiului Brad care cu grijă a dus și menținut în faliment - de la remineșcențele pesedisto-peremiste, s-ar „pregăti" să migreze în tabăra liberală. Procopsit cu hogeac în detrimentul unor tinere familii încă de pe vremea când era lider sindical și consilier local, Cazacu` scoate capu` și vrea mai mult, gelos probabil pe celebritatea fostului său ortac, Miron Cozma.

Nu băgăm mâna în foc nici pentru struțoi, nici pentru liberali, care cică ar fi uitat sudălmile gealatului de pe vremea când sudau sub asediul pietrelor în sediu Minvest SA Deva.

● Nu este adevărat că Muzeul ororilor din Deva a ajuns un obiectiv de prim rang pentru amatorii de senzații tari gen Dracula. Noul director al Muzeului Civilizației Dacice și Romane din Deva, Marcel Morar a descoperit în catacombele instituției diverse exponate ce se degradează în ritm fulminant.

Mai rămâne ca după dispariția sabiei de la Boiu și a altor exponate valoroase, să fie furat și scheletul descoperit la Cigmău pentru ca regizorii americani specializați în filme cu vampiri să dea buzna la Deva, spre a turna scene de groază.

● Nu este adevărat că patronii de la Sews nu iau în considerare organizațiile sindicale, considerând România drept o fundătură bună de depozitat deșeurile. Ba dimpotrivă, aceștia oferă salarii generoase, program de muncă flexibil, asistență sanitară și toate cele. Mai mult, nici un angajat nu s-a adresat Comisiei de Abuzuri din cadrul Parlamentului pentru a reclama încălcarea grosolană a legilor. Totul este pură ficțiune, în afara poziției cocoșate a autorităților locale și a solitarului lider sindical Constantin Stoica, omul ce se luptă în van cu morile de vânt și nepăsarea instituțiilor statului.

La fostul punct termic de pe strada Ulpiei se construiește intens

● Nu este adevărat că vivacea euro-parlamentară pedistă Monica Iacob Ridzi și-a pus în gând să se reabiliteze cu orice preț după ce și-a lăsat amprenta pe mătăniile Laviniei Șandru. Nici măcar faptul că și-ar fi propus finanțarea „drumului lui Băsescu", Uricani-Herculane ori obținerii cu orice preț a bunăvoinței fiicei mici a președintelui pe care a „acompaniat-o" nu de mult la Arad nu denotă adevăratele sale intenții, conform unui fotoliu de avion eligibil.

● Nu este adevărat că bătăiosul consilier local PRM, Costel Avram, s-ar fi bucurat de debarcarea vicepremierului Gheorghe Pogea, cel care l-ar fi luat la amenințări după ce peremistul l-ar fi denunțat că a dat ordine și directive drumarilor spre a-i netezi drumul spre casa de vacanță. Cum-necum, Avram și-ar fi pierdut o parte din obiectul muncii, acela de a ataca la baionetă democrații. Dar cât Dorin Păran rămâne vicepreședintele C.J., acesta se poate consola foarte ușor.

● Nu este adevărat că activitățile de zeci de miliarde ale firmelor SC NIC&DENI CONSTRUCT SRL și JR IMPEX CONSTRUCT SRL Deva, prestatoare de pavele și alte asemenea caraghioslâcuri ar fi intrat în vizorul procurorilor DNA ce au audiat recent un reprezentant al municipalității devene care deține atâtea case încât nici nu le mai cunoaște numărul.

Tăriceanu, Patriciu și "buturuga" Monica

Guvernul Tăriceanu a adoptat, în nota cunoscută, o hotărâre de guvern prin care a girat încheierea unui contract de privatizare în favoarea lui Dinu Patriciu și a grupului Rompetrol vizând Uzina Termoelectrică Midia.

Primul element ce intrigă în această afacere este prețul cu care a fost adjudecat pachetul de acțiuni de numai 20 000 lei/acțiune în condițiile în care licitația avea prețul de pornire de 50 000 lei.

Metoda celor doi cunoscută în mediile mai vechi interlope, sub numele de "Maradona" nu a dat rod pentru că, fără semnătura Ministrului Justiției, Monica Macovei, hotărârea guvernamentală emisă pe 27 octombrie ce sancționa vânzarea termocentralei către Rompetrol, nu a putut fi publicată în Monitorul Oficial.

Deranjați că au mai pierdut un "tren" reprezentanții Rompetrol cheamă în judecată guvernul, solicitând instanței să dispună publicarea în Monitorul Oficial a controversatei hotărâri și colateral plata unor daune de 500 milioane lei pentru fiecare zi de întârziere.

Nerușinarea și tupeul specifice încrengăturilor politico-financiare românești au atins din nou, nu apogeul ci, nu-i așa că oricum ne-am obișnuit, "normalitatea".

Bogdănel Lucian-Ioan

Boromirul, chifla şi Parchetul

Laptele şi cornul, un program dospit în mintea faraonică a celor care şi-au făcut un scop în viaţă din a mulge statul de cât mai mult "caşcaval". Programul cornul şi laptele se dovedeşte a fi un bun prilej de căpătuială a unor patroni cu bani de la bugetul de stat. Grija faţă de copii este doar paravanul nobil după care se ascunde afacerea. De-a lungul anilor, programul cornul şi laptele a fost luat la băşcălie, criticat şi îndelung contestat. Inutil. Actualii guvernanţii duc mai departe măreaţa realizare a epocii Năstase. Chiar dacă multora li s-a acrit de-atâta cornuleţ cu lapte.

Preambul

Şcoala generală din Teliuc. În fundul prăfuit al unei săli de clasă, un chiflangiu de la Boromir a basculat o căruţă de chifle. Pe jos. Ca la porci. Ca pentru porcii fără vălău şi fără paşaport european. Chiflele zac pe parchet. La prima vedere, Parchetul n-are nici o competenţă. Poate Protecţia Consumatorului, dar consumatorul e minor. Singurul lucru major a rămas interesul. Banii. Chiflele Boromir erau destinate copiilor ce cresc pe lângă grija Guvernului. Ele sunt partea drojdită a programului guvernamental "cornuleţ cu lapte". Omul Boromir, boromirul, a dat cu ele de parchet. Iar, Parchet? Ce frivol! cu o zi înainte ca făinoasele să expire. Câte 14 chifle pentru fiecare copil. Într-o altă văgăună a istoriei, naziştii au fost mult mai vicleni. În lagăr, ei se asigurau mai întâi că deţinutul e îndeajuns de flămând şi abia pe urmă îi serveau o raţie înzecită de pâine. Merinde pentru Paradis. Pâinea menită să încălcească maţele nefericitului muribund. La Teliuc, copiii iubesc animalele şi adesea sunt bucuroşi să le hrănească. Cu chifle din programul lui Năstase. Poate şi de aceea povestea dă într-un final fericit. Pentru chifle, pentru maţe, pentru parchet, alt "Parchet"? Ce livresc! -, pentru sala de clasă şi în general pentru toată clasa politică.

Boromir, de miru' lumii

Firma Boromir a prins o felie consistentă din programul cornul şi laptele. Boromir asigură printre altele raţia de cornuleţ pentru şcolarii şi preşcolarii din comuna Teliuc. Brutăriile Boromir ar trebui să coacă zilnic câte 100 de cornuri pentru copii. În una dintre zile, angajaţii firmei Boromir au basculat la Teliuc peste 1.400 de chifle. Raţia elevilor pentru două săptămâni. Chiflele destinate copiilor au fost aruncate, în bătaie de joc, pe parchet. Dehh, Parchet? Ce hain! -, de angajaţii firmei care primeşte miliarde de lei de la buget prin programul laptele şi cornul. RADU CIUDOI, şef departament comercial la SC Boromir SA încearcă să ne convingă de faptul că nu a fost vorba de o măgărie comisă cu bună ştiinţă, ci de o neglijenţă a unui angajat „nerodat" în programul „cornuleţ cu lapte". Ciudoi spune că agentul a fost la prima cursă şi a lăsat în şcoală din greşală o cantitate de 14 ori mai mare decât era normal. În ciuda celor spuse de Radu Ciudoi, lucrurile nu stau tocmai aşa. Şoferul nu a făcut nimic de capul lui. El a livrat marfa întocmai cum era ea trecută în actele însoţitoare. Pe factura care însoţea chiflele era precizat foarte clar: unde, câte, ce şi cum. Este evident că cele peste 1.400 de chifle nu au ajuns la Teliuc doar pentru că aşa a crezut de cuviinţă un şofer neinstruit. De altfel, din spusele copiilor am aflat că „accidente" de felul acesta se întâmplă destul de des. Unul dintre elevi ne-a povestit cum a reuşit el să mănânce cinci cornuri într-o singură zi. Atunci când doamna le-a dat câte cinci cornuri pentru fiecare. Între mărturisirile copiilor şi răspunsul abil al celor de la Boromir suntem ispitiţi să dăm crezare celor dintâi. Cu atât mai mult cu cât firmei Boromir i-a trebuit o jumătate de zi ca să dospească un răspuns şi să găsească varianta de panificaţie a acarului Păun.

Se întâmplă întâmplări

Neglijenta poveste a chiflelor aruncate pe parchet iar „Parchet"? Ce nasol! trece dintr-o întâmplare în alta ca şi cum hazardul ar fi vrut, musai, să-şi dea în petic. Mai întâi, întâmplarea face ca Boromirul să se uşureze de chiflăraie în ziua în care nu se aflau în şcoală dăscăliţele care recepţionează de obicei marfa. Mai apoi, desigur tot întâmplător, firma Boromir a livrat 1.400 de chifle care îşi pierdeau valabilitatea la o zi după livrare. Ca din întâmplare, o parte dintre chifle, în zbuciumata lor existenţă, şi-au pierdut ambalajul şi au ajuns la şcoală goale puşcă. Culmea ghinionului, toate astea s-au întâmplat pe tura unui agent care nu şi-a intrat bine în pită, un agent incapabil să lupte cu stihiile dezlănţuite ale destinului. Dintr-o fericită întâmplare localitatea Teliucul Inferior nu este un cătun izolat. Angajaţii Boromir ar putea livra marfa zilnic pentru cei 100 de copii care beneficiază de chifla guvernamentală. Dintr-o pură întâmplare contractul de aprovizionare nu se respectă. Până la urmă, hazardul a fost pus la punct de vicepreşedintele Consiliului Judeţean Dorin Păran.

Trucuri, şmenuri, şmecherii

Povestea chiflelor de la Teliuc a ajuns pe masa de lucru a lui Dorin Păran, vicepreşedintele Consiliului Judeţean. Acesta s-a declarat de-a dreptul indignat de felul în care se derulează programul „cornuleţ cu lapte" la şcoala din

Teliuc. Potrivit contractului, Boromir ar trebui să ducă chiflele zilnic sau odată la două zile, în cel mai rău caz. În nici un caz nu este admisă aprovizionarea cu chifle de două ori pe lună. În urma controlului dispus de vicepreşedintele Dorin

Păran, conducerea firmei Boromir a recuperat excedentul de chifle din şcoală şi s-a angajat să respecte legea. De atunci Boromir se ţine de cuvânt şi respectă înţelegerile contractuale, însă nu şi pe micuţii elevi de pe urma cărora încasează „mălai" de la Guvern. Avem informaţii precise că cel puţin o singură dată după control Boromir a livrat marfă la grămadă, pentru o săptămână, dar în acte a „fracturat-o" ca şi cum ar fi făcut două livrări. Mici trucuri şi economii legate de transport. Boromir nu este singura firmă care livrează copiilor produse alimentare fără să respecte clauzele contractuale. Dar până acum nimeni nu a dat atât de trainic cu chiflele de parchet. Deci „Parchet"? Ce penal.

Marcel Bot

AGENTURA BATE GURA

- Nu este adevărat că onorabilul consilier pe probleme de minerit al premierului Călin Popescu Tăriceanu, deveanul Ludovic Fodor s-ar putea afla pe o "listă neagră" alături de alţi câţiva liberali hunedoreni, listă ce ar fi "vizată" de însăşi preşedintele Băsescu. Consilierul premierului s-a îmbogăţit prin multe tranzacţii imobiliare controversate, una chiar cu Primăria Deva, obţinând profituri fabuloase şi fiind unul dintre cei disponibili de luat la puricat.

- Nu este adevărat că imobilul construit în incinta stadionului Municipal din Deva pentru "birouri", pe şest şi fără avizele necesare, ar avea în spate influenţe politice şi interese oculte, la fel ca şi mult trâmbiţatele terenuri de tenis care aduc profituri, nu în buzunarele Consiliului Local, ci în cele ale unor afacerişti ne-daţi cu aghiazmă.

- Nu este adevărat că Serviciul de Transmisiuni Speciale (STS) ar fi transformat străzile şi trotuarele Devei în tranşee, în scopul unor mai bune interceptării, stârnind furia şi nemulţumirea şoferilor şi a pietonilor.

- Nu este adevărat că terenul destinat construcţiei de locuinţe pentru tineri achiziţionat de Primăria Deva va fi cumpărat de secretara unui parlamentar dâmboviţean, madam Georgescu, ce mai are asemenea "antecedente" la activ.

- Nu este adevărat că un mare benzinar al Devei ar fi luat o ţeapă de proporţii de la un cunoscut Haiduc, cu un teren unde Kaufland ar fi dorit să construiască un supermarket. Singurii avantajaţi în cazul în care povestea s-ar dovedi adevărată ar rămâne "intermediarii" din umbră care şi-au încasat comisioanele, făcându-se nevăzuţi şi adevăraţii proprietari ce au fost împropietăriţi, însă numai de Curtea de Apel Alba Iulia.

POLEMICI CORDIALE

Aurel C. Popovici BĂNĂŢEANUL CARE A PREVESTIT EUROPENISMUL

2005 a fost anul celebrării "Humbold". Cu două sute de ani în urmă marele geograf împartea Europa de azi în mai multe regiuni, fără vreo legătura cu specificul geografic. Una dintre regiuni era cea dunăreană. Marele umanist privea în special relaţia economică în strânsă legătură cu cea a comunicaţiei dintre marile fluvii, cuprinzând Bavaria, Austria, Slovacia, Ungaria, Croaţia, Serbia, România şi Bulgaria. Azi, aici ar mai intra Bucovina şi implicit Crimeia. O asemenea zonă de interes economic, în concept social - liberal poate explica imensele credite (inclusiv energetice) acordate de Germania imediat în 1990 ori prezenţa cotidiană a Austriei care a devenit investitorul creditor în toate ţările dunărene. Ofensiva capitalului de limbă germană ne duce, în mod nefiresc, cu gândul la tragedia Europei centrale şi la faptul că odată cu spulberarea în 1918 a Imperiului Habsburgic, de neînlocuit în acea vreme, în ciuda soluţiilor sale neadecvate, a lăsat o zonă central europeană sub asediu, o zonă complicată pe cale a fi integrată în conceptul global european. Refacerea vechilor legături economice şi de comunicaţie într-un concept al Statelor Unite ale Europei e pe cale azi să se împlinească. Pentru autorul român al Statelor Unite ale Austriei Mari, acum 100 de ani realizarea prin acceptare unanimă a unui asemenea proiect fără să rămână un simplu exerciţiu teoretic din cauza opoziţiei naţionaliştilor de diverse culori şi etnii.

Aurel C. Popovici (1863 -1917) rămâne un remarcabil ideolog european - condamnat la patru ani şi imense amenzi pentru cheltueli şi sume exorbitante pentru cauţiune, pentru o politică ce era corespunzatoare cu natura poporului din care el se identifică, singura fecunda pentru popor - ce previziona, în urmă cu fix o sută de ani, menirea Austriei în asigurarea echilibrului dintre Germania (pangermanismul) şi Rusia (panslavismul), ambele agresive, în contextul sorţii tragice în care apare şi dispare România Mare (1920-1040).

Tradiţia imperială face şcoala în Cehia, Slovacia, Slovenia, Croaţia, Bosnia, Hertegovina dar şi în Voivodina, Banat şi Ardeal, ultimele cu o administraţie şi o comunitate preponderent ortodoxă ce aveau un bastion de rezistenţă dupa 1700 biserica, Şcoala Ardeleană, intelectualii memorandişti şi Partidul Naţional Român. Agresiunea în contra culturalităţii româneşti - transilvane revine după lichidarea Bisericii Unite cu Roma (1948) şi după boicotarea refacerii ei (1989) când o contrabalansare a raportului identităţii în individualitate atât de firesc ortodoxiei ar fi fost tot atât de folositor identităţii în comunitate specific culturii religioase apusene. În România de azi se adulcază în genere practica bisericii catolice exclusiv în măsura în care există temei la a se exclude de la Ortodoxie, dar mai ales a se acoperi un ateism găunos al celor infirmi duhovniceste, filocalismul lor fiind unul de taclale ori de terasa.

EXPANSIUNEA AUSTRIACĂ

Mai întâi, Austria a devenit cel mai mare investitor străin din România. Are, după privatizarea B.C.R, peste 8 miliarde de euro căci, din 1990 au fost înregistrate peste 4000 investiţii şi circa 15.ooo de români lucrează pentru companiile austriece. Această poziţie îi face favoriţi şi pentru preluarea C.E.C. În 2005 schimburile comerciale cu Austria duc la exporturi de peste 2 miliarde de euro, faţă de anul precedent o depăşire de 20 la sută însemnând o destinaţie de export peste oricare din ţările membre UE şi având ponderi echivalente cu Rusia (a se reţine rolul anterior al acesteia). Ultimii ani aduc austriecii ca parteneri fără comparaţie. Erste Bank a dat cea mai importantă sumă pentru 62 la sută din BCR: 3,75 miliarde şi a stabilit un record al unui alt mare mariaj româno-austriac: 1,5 miliarde euro O.M.W Aktiengesellschaft Petrom, fara a intra in detalii generate de incapacitatea părţii române de a-şi apăra interesele într-un asemenea acord. Raiffeisen Bank a adus la viaţă muribunda Bancă Agricolă situând-o în top 5, HVB Bank (a fuzionat cu Banca Ţiriac), Volksbank, Porsche Bank devenind branduri mai mult decât agreate de români. Erste a devenit numărul unu pe piaţa bancară, OMW conduce în topul petroliştilor, Brau Union domină piaţa berii, grupul Wiener Stadtische a înghiţit Unita, Omniasig, Agras poate chiar şi pe Asiban, Swietelski are un mare proiect feroviar, VA-TECH modernizează Porţile de Fier, Siemens va moderniza un spital, Bramac şi Tondach produc tigla, Lasselsberger a luat fabricile grupului Villeroy şi Boch de gresie şi faianţă, Schweigghofer face cherestea, Wienerberger produce cărămizi, Baumit produce şi ea la Alba Iulia şi Bucureşti şi paleta privatizărilor de top arată că cele mai importante au fost făcute cu parteneri austrieci.

Înainte de toate românii pot găsi în Europa ajutor economic. Apoi românii pot căuta în Europa aliaţi împotriva expansiunii naţionalismului arogant pangerman şi panslavon, urmându-şi propria-i misiune central - europeană şi după părerea noastră o nouă şi proprie identitate. Acest din urmă aspect va avea răsul asumat al construcţiei cu picioare de lut dacă va eşua doar la nivelul ajutoarelor umanitare. Dincolo de modul umilitor în care au fost oferite din primele zile ale lui 1990 aceste ajutoare - trebuie să aflăm şi ce a stat în spatele capacităţii de organizare socială a apusului după ruperea din primele ceasuri a barierei de graniţa, măcar pentru a şti cui să-i mulţumim!- identitatea cultural religioasă impune respectul datorat îngăduinţei creştine şi nu neapărat o nouă identitate ce ar crea o structură acceptată iar nu tolerată.

Revenind la previziunile umanistului Aurel C. Popovici în contextul ultimului deceniu de sec XIX, concepţia unei Europe Unite apărea pe fondul naşterii unor partide politice cu larg caracter de masă dar şi a unei radicalizări sociale şi de identitate cultural religioasă. În toată Europa central - răsăriteană rivalitatea etnică a luat forme noi iar eşecul realizării unei construcţii bazate pe naţiuni egale a dus la dezastrul întregii regiuni. Dezastrul a continuat în următorul secol întrucât avea rădăcini comune indiferent de contructor: Hitler ori Stalin gândeau un imperiu de o mie de ani. Una dintre soluţii, închegată şi agreată în imperiu, propusă şi susţinută de Aurel C. Popovici prelua o tradiţie susţinută de Nicolae Bălcescu şi Dumitru Brătianu, ambii cuceriţi de Manzini care, la mijloc de secol XIX făureau proiectul unei Europe democrate şi republicane. Panromanismul lui Bălcescu cuprindea toate ţinuturile locuite de români. Pacea nu se putea stabili în regiunea Dunării de jos dacă nu se întemeia aceaşi structură bazată pe principiul egalităţii naţiunilor conlocuitoare. O determinare a zonelor naţionale nu se putea face decât plebiscitar urmându-se indicaţiile majorităţii şi abia apoi a se delimita o teoretică departajare naţională de sine stătătoare: maghiară, slavono - croaţi, dalmata, slovenă şi sârbă) şi cea română (ardeleană, bănăţeană şi românii din afară). Andrei Saguna însuşi era cel dintâi susţinător al Austriei Mari propunând satisfacerea aspiraţiilor naţionalităţilor pe căi constituţionale cu o armonizare a intereselor dinastiei cu cele naţionale. Înaltul ierarh transilvan a combinat elemente de centralism cu cele de federalism. El ar fi dorit să extindă un cod de legi uniform şi o constituţie comună ca mijloc de eliminare a privilegiilor locale care-şi pierdeau orice valabilitate în epoca modernă ori rămâneau doar obstacole în calea progresului social. În acelaşi timp se impunea păstrarea unui grad suficient de autonomie provincială pentru a se permite urmarea unor căi proprii în cadrul istoric şi geografic distinct. S-ar fi insuflat o înaltă conştiinţă transilvană tuturor locuitorilor principatului. În interiorul mişcării politice române apar noi militanţi. Simion Barnuţiu emite ideea conform căreia "fără condiciunea libertăţii românii să nu păşească la nece un gen de uniune ci să se unească cu naţinile care recunosc libertatea naţiunilor şi o respectează în fapt". Câtă actualitate găsim azi în manifestul şi în vorbele celui care striga din Sibiu, că Ardealu' nu-i pustiu!. După 1905 Conferinţa Partidului Naţional Român alege lupta parlamentară pentru individualitate politică a românilor, garanţii legale şi dezvoltare etnică şi constituţională. Sub influenţe pangermaniste şi panslaviste inteligenţia română urmărea rezolvarea problemelor naţionale printr-un proiect pe termen lung, elita politică românească stabilindu-şi propriile legi şi alegând cadrul constituţional preferabil, atât de actual dialogului european, de azi.

FEDERAŢIA EUROPEANĂ UN VIS PREA TIMPURIU

Neobosit teoretician şi practician al chestiunii naţionale, Aurel C. Popovici era convins şi convingea că rezolvarea problemei naţionale a oricărei etnii în afara graniţelor administrative era posibilă numai în cadrul federativ. Doctrina politică a Austriei Mari, descrisă în lucrarea lui Aurel C. Popovici, Die Vereiningten Staaten von Gross-Osterreich, apărută la Leipzig în 1906 desfinţa proiectul dualist din acele vremuri. Dualismul era depăşit. De la naştere el purta germenele disoluţiei. Era ineficient prin construcţia instituţiilor care se corelau cu mare greutate ori deloc sau datorită pârghiilor birocraţiei supercentralizate ce încurajau şi susţineau maghiarizarea. În acelaşi timp raportarea politicului şi executivului la instanţa supremă era nedreaptă. Dualismul era nedorit chiar de către artizanii acestuia. Atâta timp cât germanii ori maghiarii doreau să rămână stăpâni pe două principate înfăptuirea germanizării în Austria ori a maghiarizării în Ungaria Mare - sistemul nu putea mulţumi multitudinea de orgolii, pierderea valorii şi justificării fiind evidentă la început de secol. Aurel C. Popovici propunea păstrarea monarhului ca centru de referinţă a puterii statului în elementele istorice de referinţă şi de imagine, în faţa supuşilor cât şi a marilor puteri europene. Se conserva o mare entitate statală cu dublă misiune: proteja micile naţiuni din sud-estul Europei atât de divizate de pericolul pangermanismului cât mai ales de cel al panslavismului aflat în agresivă ascensiune.. Aurel C. Popovici a fost un remarcabil european şi vizionar. A fost un premergător al celebrilor şi atât de adulaţi - chiar şi în România - făuritori ai construcţiei europene de azi: Monnet, Schuman, Bech, Adenauer ori Spaak. Cât de actuale sunt, după o sută de ani, structurile europene gândite de reputatul vizionar Aurel C. Popovici. Născut şi format temperamental ca o flacără în permanentă ardere, ivită din străfunduri de pământ bănăţean, personalitate bazată pe o vastă cunoaştere ştiinţifică şi susţinută de râvna nepotolită pentru adevăr, Aurel C. Popovici a gândit şi prezentat un mecanism pentru afirmarea temeinică a popoarelor sub auspiciul dreptăţii. Cea dintâi scriere i-a atras condamnarea, plata unor inimaginabile amenzi şi cauţiuni. Atunci femeia lui a glăsuit memorabil "Nu vă temeţi Români, Dumnezeu e cu noi şi vom ieşi învingători. Sus inimile!" considerând că trebuie să pună naţia română sub patronajul lui Dumnezeu. Caracterizat printr-o integritate de caracter şi conştiinţa destinată numai marilor personalităţi menite a influenţa lumea în bine nu l-a stricat nici un mediu, orice ştiinţa şi-a însuşit, oricâte limbi a învăţat. Autenticitatea unui suflet perfect - spun documentele vremii - l-a protejat a suferi influenţe ori deformări dăunătoare. Astfel a ajuns principalul sfătuitor al principelui moştenitor Franz Ferdinand şi al regelui Carol I.

O EUROPĂ UNITĂ DE INTERESE

Într-o lume politică menită a fi luată în băşcălie pentru mereu prezenta circotecă oferită, Aurel C. Popovici poartă povara unei răspunderi pe care aparent nu a avut cui să o transmită. Nu un lider de tip regional ce dă bine la poporul consumator poate coagula virtuţi şi energii ale unui neam cu un sistem care să aibă continuitate, un mecanism administrativ care să devină funcţional, o administraţie publică care să se facă respectată prin profesionalism şi stabilitate ar elimina imaginea dezastrului de azi, cheltuelile inimaginabile, superficialitate şi imensa birocraţie. Pasiunile şi deosebirile sunt cele care împiedică împlinirea datoriei elementare. Aurel C. Popovici a trăit o sfântă credinţă şi duhul ei ar trebui să fie cunoscut şi să treacă de la o generaţie politicianistă la o alta conştientă că trecerea într-o Europă pe care el a gândit-o în urmă cu 100 de ani nu poate fi acceptată cu sintagma de toleraţă ci de acceptată ca dat istoric şi economic.

Mai 2006

Traian OPRONI

OBIECTIVE PRIORITARE LA C.J. HUNEDOARA

INVESTIȚII MASIVE ÎN INFRASTRUCTURA LOCALĂ

Printre instituțiile similare , Consiliul Județean Hunedoara ocupă primul loc pe țară în privința hotărârilor adoptate. Poate că acest fapt nu ar fi elecvent dacă activitatea „parlamentului" hunedorean nu ar avea impact și asupra îmbunătățirii și refacerii infrastructurii locale. Pentru a doua jumătate a acestui an a fost aprobat un amplu program de investiții în acest sens.

Unul dintre obiectivele ce vor fi finanțate este grădinița din satul Aurel Vlaicu, aparținător orașului Geoagiu, frecventată de circa 45 de copii, grav afectată în urma inundațiilor din perioada aprilie iulie 2005. În urma acestor calamități, Guvernul României a decis prin Hotărârea de Guvern nr. 1277/18.10.2005 ca Ministerul Finanțelor Publice să asigure suma necesară finanțării proiectelor de infrastructură pentru unitățile școlare afectate de inundații. Valoarea totală a lucrărilor ce vor fi realizate aici este de peste 145.000 de euro.

Nici obiectivele istorice nu sunt ignorate, în acest an fiind prevăzute lucrări ample de investiții și reparații capitale la Muzeul Sarmizegetusa, un important vad turistic, în valoare de peste 126.000 de euro.

De asemenea, vor fi continuate lucrările privind reabilitarea imobilului ce găzduiește Secția de Reumatologie și Recuperare Medicală Baia Sărată Deva, amenajarea spațiului din Piața Victoriei Deva, și realizarea reparațiilor interioare pardoseli, construcții, instalații la Secția de Chirurgie Plastică și Arși, din cadrul Spitalului Județean Deva. Nu lipsit de importanță, în perspectiva viitoarei integrări europene, este și programul de pietruire, reabilitare, și asfaltare a drumurilor de interes local. În acest sens, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va aloca în acest an, fonduri pentru 24 de drumuri comunale din județ în scopul afectării unor lucrări de îmbrăcăminți bituminoase ușoare și de refacere a drumurilor pietruite.

Primele „beneficiare" ale acestui program sunt drumurile comunale 8C: Mihăileni Dumbrava de Jos, 167A: Luncoiul de Jos Rezervație, 119A și DJ 708E: Joseni, 163: Zam Cerbia Almaș Săliște, 93: Ștei Poieni, și 38: Rapoltu Mare Rapolțel, 168A: Cămin Visca Riminie și 73: Băiești Râul Alb Caroiești.

DAN SAVU

Foileton

VREAU CASTELUL DE LA HUNEDOARA!

Acum, când isteria aviară s-a mai potolit, de teama integrării, de fapt (ne)admiterii în U.E., că la valoarea noastră europeană ne vom integra, eventual, peste 100 de ani, dacă Europa stă pe loc un veac, acum, deci, ne-a prins febra, isteria retrocedărilor de proprietăți. Oricui i se aduce aminte, de către un avocat isteț, că ar fi un posibil urmaș al vreunui fost proprietar în România.

A fost retrocedat Castelul Bran unor urmași, zice-se, ai Reginei Maria. Care a devenit proprietara edificiului respectiv atestat la 1377, de Ludovic de Anjou printr-un act către comunitatea Brașovului de a construi Castelul ca bastion de apărare împotriva năvălitorilor otomane , la 1 decembrie 1920, la doi ani de la Marea Unire, când comunitatea Brașovului donează Castelul Bran Reginei Maria, ca semn de prețuire și recunoștință pentru meritele suveranei la înfăptuirea Unirii de la 1918 mai importante, se spune, decât ale soțului ei. Care regină l-a lăsat moștenire fiicei sale, principesa Ileana, în 1938.

După 1948, Castelul a intrat în proprietatea statului român, iar acum, un urmaș al principesei Ileana, Dominic de Habsburg și o verișoară a sa, parcă, au devenit, grație somnolenței proprietarului de drept, originar și autorizat Brașovul -, care, n-a avut mintea să-și revendice proprietatile, stăpâni la Castel, prin bunăvoința unor avocați care simt mirosul banilor de la distanțe transtlantice. Iar domnul Dominic, ar fi tâmpit să repete gestul simbolic și tembel al brașovenilor de la 1920 ... Gest care respectă slugărnicia ancestrală a românilor și predispoziția lor genetică de a se gudura pe lângă stăpâni, a linge mâini și chiar dosuri „importante".

După Peleș, Brukenthal, Bran, iată-ne retrocedând și Retezatul, și Castelul Colț, și Sântămăria Orlea, și Rezervația Parcul Național, și pe doctorul David, și pe Guido, care-l amendează pe David pentru braconaj la păstrăvi, pe Râu Mare, urmașilor Cândeștilor. Că așa ar fi normal. Ca urmașii ălora de s-au rebotezat Kendeffy să ceară și retrocedarea numelui Cândea, odată cu proprietățile lor, mai multe, se spune, decât ale Coroanei, dar pe care le-au pierdut, prin naționalizare, la 1920! De ce, de-atunci nu le-au cerut regelui, de ce le cer abia acum unor autorități care chiar n-au avut nimic comun cu actele administrațiilor dintre cele două războaie de ce? Pentru că de la dania brașovenilor către regina Maria, românii au devenit și mai slugarnici. Și mai tâmpiți. Și de câte ori ni se flutură pe la nas, urechi și ochi expresia „se supără Europa", facem pe noi, în nădragi. Exact ca pe vremea când se supăra nu știu ce han tătar, nu știu ce sultan, nu știu ce împărat de la Viena, nu știu ce Stalin, nu știu ce Hrușciov, nu știu ce Clinton, Bush, Blair sau Olie Rehn...

De-acum încolo, nu mă va mai preocupa decât găsirea unei cât de cât descendențe personale din Iancu de Hunedoara, înainte de apariția vreunui Hunyade care să ceară Castelul de la Hunedoara înapoi. Dar am nevoie de un avocat bun. Probabil voi apela la prefectul de Hunedoara.

NICOLAE STANCIU

P.S.: Doamne apără-l pe inițiatorul lui „Restitutio in integrum", Lupu ăla lacom, care și-a luat pământurile și a plecat. Doamne apără-l, de ce i-am dorit de câteva ori, că am gura spurcată și câțiva cărora le-am dorit oareceva, nici nu mai sunt...

ANUNȚ IMPORTANT

IUBITORII DE ANIMALE CARE DORESC SĂ SALVEZE CÂINII COMUNITARI DE LA EUTANASIE SUNT RUGAȚI SĂ PARTICIPE LA SUSȚINEREA ADĂPOSTULUI „SALVAȚI-L PE LĂBUȘ" PRIN DONAȚII DE ALIMENTE, MATERIALE DE CONSTRUCȚII, ETC. DONAȚIILE SE POT FACE ZILNIC ÎNTRE ORELE 10-12, 18-20 LA SEDIUL DIN DEVA, STRADA IULIU MANIU, NR. 6 ÎN GARAJUL DIN CURTE.

Asociația pentru protecția animalelor „Salvați-l pe Lăbuș"
Tel : 0745-628371

Cum s-a văzut

ZIUA EROILOR

E ziua când plugul se oprește o clipă în brazda în care s-a scurs sângele eroilor și osemintele lor s-au făcut țărână rodnică din care țâșnește pâine și flori.

E ziua în care condeiul așează în pagină durute cuvinte cuminți, urzite din slove de foc aprins din candela eternă a dorului libertății și dreptății noastre pe pământ.

E ziua când lărgimea gândului răzleț se concentrează să adaste o clipă nepieritoarea jertfă a sublimilor eroi.

E ziua în care drumețul tânăr cu mersul grăbit, ori bătrânul gârbovit și domol se opresc un moment din drumul vieții lor să reverse crâmpei de gând și simțământ la căpătâiul eroilor din umbra monumentelor, troițelor și crucilor semănate pe toată lățimea pământului românesc.

E ziua și luna florilor înmiresmate și multicolore pe care mânuțe nevinovate de copii le presară pe mormintele celor ce au căzut în lupte,"...spre a fi mai dulce somnul fericiților eroi."

E ziua în care HRISTOS s-a înălțat să domnească în împărăția cea nesfârșită a cerurilor și să primească, alături de cei drepți, pe eroii ce-au înfruntat moartea prin moarte, pentru libertate și pace, pentru ca viața neamului să dăinuie și istoria să curgă spre liman de speranță și izbăvire.

E ZIUA EROILOR și a ÎNĂLȚĂRII DOMNULUI, e soroc de mare praznic, în care bărbații, femeile și copiii din toate vetrele neamului trebuie să ne găsim fărâmă de timp, în care să ne înălțăm gândurile spre nemărginirea CELUI DE SUS și să ne plecăm cu pietate și venerație frunțile în fața memoriei EROILOR noștri.

GLORIE ETERNĂ EROILOR NEAMULUI ROMÂNESC !

Eroii nu mor niciodată
Uitarea nu-i înmormântează-n glii;
Lumina-n suflet revărsată
Îi poartă-n cântece spre veșnicii
Eroii nu mor niciodată,
Eroii sunt de-a pururi vii !

Prof. Dumitru Susan
Veteran de Război

Institutul Multimedia - un institut cu recunoaştere internaţională

Interviu cu Daniela Miheţ Directorul institutului

Reporter: Daniela Miheţ, mai mult decât un nume. Cine este şi de unde vine ?

Daniela Miheţ: Sunt născută la Oraviţa, am absolvit Facultatea din Timişoara, secţia automatizări şi calculatoare, urmând nişte specializări pentru mediul economic în care am lucrat. De-a lungul anilor am căpătat multă experienţă de lucru, revenind apoi în mediul universitar în 1996, în calitate de asistent universitar, unde timp de şase ani m-am implicat în cursurile de informatică la Universitatea Ecologică din Deva. Aici, spre deosebire de învăţământul pe care l-am urmat, superior, m-am străduit să ofer studenţilor din experienţa mea dobândită de-a lungul anilor din mediul economic, la firmele la care am lucrat, pentru ca aceştia să fie utili societăţii. Am urmat un stagiu de perfecţionare în antreprenoriat, management şi marketing, în Franţa şi Elveţia, ocazie cu care am cunoscut reprezentanţi ai Cantonului Jura şi împreună am hotărât să punem bazele unei colaborări, existând deja o colaborare între C.J Hunedoara şi Cantonul Jura. Eram pe vremea aceea preşedintele Asociaţiei Alter Ego, o asociaţie nonprofit ce organiza o serie de evenimente cu tineri şi pentru tineri. Aşa s-a născut ideea realizării unui institut cu o formă de învăţământ inspirată din Occident, unde cei care urmează cursurile să poată deveni utili.

Rep: Ce este Institutul Multimedia, şi ce vrea să însemne el pentru tinerii de azi ?

D.M : Având în vedere că ţara noastră parcurge o etapă dificilă de preaderare în U.E., Institutul Multimedia este creat ca un instrument de sprijin pentru această integrare, este un proiect al judeţului Hunedoara în integrarea României în U.E. El foloseşte tehnologiile informatice în beneficiul mediului de afaceri românesc. Cu alte cuvinte, noi formăm specialişti în domeniul Internetului, Webmaster, Webdesigner, programatori web, în cursuri de un an de zile. Numai aici se poate găsi expertiză şi precizie elveţiană, alături de talent şi competenţă românească, o îmbinare perfectă de a forma aceşti specialişti pe care orice întreprindere şi-ar dori să-i angajeze, fiindcă ei sunt cei care aduc forţa internetului în afacerea fiecărei firme.

Rep: Când şi-a început institutul activitatea, şi care au fost etapele prin care a trecut până în prezent ?

D.M : Institutul şi-a început activitatea în 2003, când ne-am acreditat ca Centru ECDL, prin cursurile de iniţiere în utilizarea computerului, cursuri de limbi străine şi cursuri de iniţiere pentru diverse domenii specifice cum ar fi : în programare, în desingnerweb, iar la sfârşitul lui 2004 am fost pregătiţi pentru a lansa cea mai importantă activitate a institutului, adică, cursurile lungi de Webmaster şi Webdesingner. Aceste cursuri le-am făcut împreună cu Haut Ecole l Arc Jurassien, un institut superior de stat din Elveţia, care ne-a învăţat cum să ne organizăm şi ne-a evaluat după anul universitar.

Dacă la formările scurte, până în prezent Institutul Multimedia, a avut peste 1500 de cursanţi, la specializări s-au înscris 30 de persoane şi 18 au reuşit să finalizeze cursurile. Aceştia au fost evaluaţi de către un grup de experţi din Elveţia care au considerat că sunt bine pregătiţi şi merită să primească o atestare elveţiană pentru cursurile urmate la noi. Cu ocazia inaugurării institutului cei 18 au primit chiar de la directoarea generală de la Haute Ecole l Arc Jurassien, doamna Brigitte Bachelard, atestatele.

În prezent organizăm deja alte două noi serii de cursuri de lungă durată pentru formare de Webmaster, Webdesigner şi Progammateur.

Rep: Care este diferenţa dintre cursurile de scurtă durată faţă de cele de lungă durată ?

D.M : Cursurile de scurtă durată sunt majoritatea cursuri de iniţiere şi sunt pe un anumit domeniu specific. Cursurile de lungă durată înglobează mai multe din cursurile de scurtă durată. În cursurile de lungă durată intră trei module: e-Business, tehnologii web de bază şi tehnologii web avansate. În cursurile de scurtă durată pot intra cursurile de photoshop, PHP, care sunt componente ale cursurilor lungi. În plus mai există şi cursuri cerute de piaţă: contabilitate informatizată, administrator reţea, limbi străine sau operare pe calculator.

Rep: Cât durează un curs de scurtă durată şi unul de lungă durată ?

D.M : Cursurile de scurtă durată durează între 40 şi 60 de ore şi costă între 3 750 000 lei şi 5 000 000 lei. Cursurile de lungă durată costă 1000 euro şi durează un an de zile parcurgându-se peste 500 de ore şi au o specificitate anume. Ele sunt orientate pentru realizarea unui proiect complect pentru o firmă, adică realizarea unui site pentru o firmă reală. Chiar dacă unora li se pare că 1000 euro este mult, eu pot da două argumente contra: unul dintre ele este faptul că oriunde în UE şi chiar în afara ei un astfel de curs costă de patru ori mai mult, în al doilea rând firma căreia studentul nostru îi realizează siteul este sensibilă la a acorda o bursă parţială sau totală. Noi venim în întâmpinarea acestui preţ cu soluţii de finanţare prin bancă sau soluţii de plată în rate a cursului.

Rep: Cei care absolvesc astfel de cursuri cu ce sunt recompensaţi ?

D.M : În primul rând primesc un certificat cu recunoaştere naţională de la Centrul de Pregătire şi Iniţiere Bucureşti, iar cei care întrunesc exigenţele comisiei elveţiene pot primi o atestare elveţiană recunoscută internaţional. Aceştia îşi pot continua studiile la institute din străinătate. Pe lângă faptul că cei care îşi finalizează cursurile pot fi angajaţi chiar de institut, care şi-a creat propria firmă, ei mai pot fi angajaţi şi de către alte firme.

Cei care termină cursurile ECDL pot opta pentru obţinerea permisului european, care este recunoscut în peste 160 de ţări, iar cei care termină cursurile de limbi străine pot obţine un atestat în urma unor examene suplimentare. Anul acesta suntem în curs de acreditare pentru Adob Macromedia şi Cisco- administrator de reţea.

Stejărel Ionescu

Anunţuri

Vând 20 familii de albine bine dezvoltate cu lăzi STAS, 24 rame şi 12-40 rame. Sat CERBIA, comuna Zam, judeţul Hunedoara, telefon: 0766-741.885

Vând spaţiu comercial 4 mp la parter bloc P, B-dul Decebal (lângă sediul serviciului de Evidenţă Informatizată a Persoanelor). Preţ negociabil. Relaţii la telefon: 0766/559627.

Rubrica "Agentura bate gura" şi pagina "Lumea de Haz" conţin zvonuri şi informaţii cu caracter de pamflet şi de aceea trebuiesc tratate ca atare.

IMPORTANT

Potrivit art. 206, CP, responsabilitatea juridică pentru conţinutul articolelor aparţine autorului.

Conducerea publicaţiei nu răspunde nici civil, nici penal pentru articolele apărute în ziar.

Lumea de azi

Director general
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Redactor Şef
Marcel BOT

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN

Colaboratori permanenţi
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRUN

Tehoredactare
Emanuel VOICA

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0723.139.578

Director Marketing
Dan LAZĂR
0723.402.660

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail: lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipar executat la
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246
Tel./Fax: 0254/231.324

Am avut, sau n-am avut dreptate !

Fără a fi câtuşi de puţin călare,

JANDARMERIA DIN DEVA ŞI-A PUS ŞAUA ÎN CAP

LUMEA DE AZI s-a exprimat deunăzi în ce priveşte relaţia pe care o tânără domniţă a avut-o cu Jandarmeria Română, pentru că s-a aflat la locul nepotrivit, într-un moment nepotrivit. Exprimarea noastră a fost una fără echivoc. La fel, şi sentinţa dată de Judecătoria Deva, prin care domniţa în cauză a scăpat **cu obrazul curat**; spre ruşinea categorică a **Jandarmeriei Române** (ne referim aici, la reprezentanţii acesteia, care s-au aflat în culpa evenimentului şi care, sperăm, poate au şi fost penalizaţi până acum...-n.n.).

În fapt, în Sentinţa civilă nr. 1753/2006, pronunţată public la 4 aprilie 2006, s-au luat în considerare pe lângă **art.3** din **Legea 61/1991**, şi **art. 34 alin.1**, respectiv **art.16 alin.1**, din **O.G. nr. 2/2001.** Astfel că, după cum susţine documentul în sine, întocmirea procesului-verbal, ilogic, ilizibil (şi de ce nu, chiar idiot !) "este de natură să provoace o vătămare a intereselor petentei, care nu poate fi înlăturată astfel decât prin anularea procesului-verbal."(sîc !).

Pentru a realiza penibilitatea situaţiei în care a fost pusă tânăra domniţă de către lucrători ai **Jandarmeriei Române**, cităm de-a dreptul din aceeaşi, respectabilă, sentinţă pronunţată de către instanţă:

"De asemenea, instanţa constată că, potrivit art. 2 pct.6 din Legea nr.61/1991 constituie contravenţie "atragerea de persoane, sub orice formă, (...) în vederea practicării de raporturi sexuale cu acestea spre a obţine foloase materiale". Descrierea faptei realizată în cuprinsul procesului-verbal, "suspectă de prostituţie" nu se circumscrie textului de lege menţionat, din acest punct de vedere procesul-verbal fiind încheiat cu nerespectarea dispoziţiilor art. 17 din O.G. nr. 2/2001."

Şi, ceea ce credem că este cel mai important, mai ales că de acest lucru avem tendinţa de a uita, atât noi cât şi autorităţile (de aceea, reproducem din contextul aceleiaşi Sentinţe, astfel încât să vadă orice chior ! N.n.):

"O persoană nu poate fi sancţionată nici măcar administrativ, pe baza unor simple presupuneri, în lipsa unor probe concrete."

Alexandru David

La Centrul de Asistenţă Socială fiecare copil are o şansă.

În urmă cu câteva zile urcam pe strada Bariţiu din Deva, iar spre capătul străzii mi-a atras atenţia sigla unei clădiri pe care puteam citi: Centrul de Asistenţă Specială pentru Copil şi Familie "Şanse Egale". Intrând înăuntru nu mi-a fost greu să descopăr că atât medicii, cât şi asistentele, dar şi restul personalului de acolo se ocupă cu o deosebită pricepere medicală şi cu mult suflet de copiii cu dizabilităţi aduşi în centru de către părinţi sau întreţinători. Am fost întâmpinat de dr. Rodica Buta, medic neuropsihiatrie infantilă (NPI), care este şi medicul coordonator al centrului. Direct subordonat Consiliului Judeţean Hunedoara, centru nu este altceva decât un serviciu public ce oferă asistenţă

specializată copiilor cu dizabilităţi şi familiilor acestora, având drept scop integrarea într-o comunitate care să-i respecte, să-i aprecieze şi să le permită dezvoltarea.

Centrul are doar program de zi unde sunt înscrişi 120 de copii din Deva şi proximităţi cu vârste cuprinse între 1 şi 18 ani, care fac parte din familie, centrele de plasament sau de la asistenţii maternali cu probleme mentale, de învăţare sau neuromotorii. Un tratament în centru durează aproximativ trei ore de care se ocupă nouă specialişti printre care şi doi medici şi un psiholog. Serviciile oferite sunt de recuperare neuromotorie în cabinete specializate de balneo-fizio-terapie, kinetoterapie, logopedie, suport psiho-pedagogic, psiho-terapie individuală şi de grup, programe educaţionale şi sprijin pentru situaţii de criză. În plus mai este oferită şi consilierea psihologică şi socială a familiilor aflate în dificultate precum şi psihoterapie familială.

La centru este primită orice persoană care prezintă o recomandare de la medic sau de la serviciul de evaluare complexă a copilului şi în funcţie de diagnostic acesta este îndrumat spre abilităţile de educare şi reeducare. Dacă personalul specializat este prea ocupat copii au la dispoziţie locuri de joacă cu hinte şi topogane, pentru a nu se plictisi până le vine rândul la tratament.

Stejărel Ionescu

JURNALUL DE ALEGĂTOR

ROMÂNIA - ÎNTR-O TELENOVELĂ CÂT O EPOPEE

Deşi pare ciudat, într-o publicaţie ce se cheamă „Lumea de azi", a mă întreba: „În ce ţară trăim?", nu voi ezita să caut câteva răspunsuri. Deci, ca să încep, precum intelectualii de la televizor, cu o concluzie: În ce ţară trăim?

Într-o Republică? Judecând după mereu schimbabila noastră Constituţie şi după preşedinţii Iliescu, Constantinescu, din nou Iliescu, Băsescu şi adăugaţi pe împuşcatul, tot un Escu, da! Suntem o Republică. Bananieră. Primitivă. Neproductivă. Ineficientă. Coruptă. Ocoşă toată ziua, toată noaptea pe televizor, cu curul gol precum cântăreţele din picioare... Că voci n-au.

Într-un Regat? După numărul regilor şi regenţilor, vreo 4, categoric: da! Mihai revenit, reanimat, reîmproprietărit de preşedintele Iliescu, după ce l-a alergat, prin '90, de vreo două pe şosele şi o dată în aer, de deasupra Apusenilor, revopsit în mare patriot, după ce a dat Regatul sovieticilor, şi-acum socru de Duda, colonel fără armată făcută, dar în soldă grasă, şi mare castelan la Săvârşin... Apoi regele Cioabă la Sibiu, regele Stănescu la Costeşti şi ambii asupra romilor - de le mai zicea ţigani, dar sunt în curs de liberalizare şi democratizare, ca toţi bunii români... Ar mai fi şi Împăratul Iulian tot la Sibiul păstorit de singurul sas rămas acasă, şi iată-i pe ţiganii noştri de romi ascultând de doi regi şi-un împărat, iar românii fandând între preşedinţi şi foşti regi şi viitori...

Oare suntem în Ţara Insectelor? Judecând după bâzâitul unor Muscă şi Flutur da!

Ori în Ţara de sub Ape? De-aia ne-am ales un marinar.

Sau o Ţară Aviară? După... fluturii din cap da!

Însă, cel mai sigur suntem Ţara Bolnavilor. La mintea puţină şi mila arogantă a celui mai bolnav dintre români ministrul care se uită precum curca-n lemne la bolnavii ce-l huiduie...

Dar suntem şi Ţara fără Drumuri deşi avem Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale, cu un director general cu rang de Secretar de Stat, cu vreo 8 directori, şi mai avem APDP şi Patronatul Drumarilor, şapte Direcţii Regionale de Drumuri Naţionale, şi-n fiecare judeţ minimum 3 firme specializate, dar în majoritatea câte 5-6 firme, de stat şi private, de făcut drumuri, care consumă bani cu roaba, dar drumurile-s acoperite cu gropi şi datorii...

Şi mai suntem: Ţară primitivă. Priviţi-i pe Meme Stoica, mai sălbatic decât mentorul său Gigi Becali; priviţi-i pe suporterii echipelor de fotbal Ţara manelelor, inculturii, analfabetismului, golicunilor femeieşti şi bărbăteşti, erotismului televizat, mediatizat, hipersexualizării ştirilor sportive, desfrâului şi proxenetismului oficializat, patronat de părinţi, şcoală şi propagat de televiziuni. Luaţi aminte la înmulţirea emisiunilor de acest fel, pe toate televiziunile, culminând cu grotescul „No coment by Monica Gabor"...

Peste toate acestea, însă, suntem, absolut sigur, indubitabil, categoric şi parcă iremediabil sclavi în Ţara Telenovelelor. Nici nu ne mai ajung sutele de telenovele importate de la alţi nenorociţi ca noi, oameni săraci în ţări superbogate, dar telembizaţi, încât ne-am apucat să le producem pe ale noastre, autohtone sută la sută! Iar „Lacrimi de Iubire" devine autentica Epopee Naţională! Şi-mi dau seama că filmele lui Sergiu Nicolaescu şi Titus Popovici, care, în ideologia timpului lor, trebuiau să alcătuiască marea Epopee a Formării Naţiunii Române Demne, au fost nişte tânpenii. Adevărata Epopee a Românilor este „Lacrimi de Iubire"! Ne reprezintă, ne prezintă exact aşa cum suntem noi, toţi, această Românie Ţara nimănui şi a tuturor posibilităţilor: hoţie, jaf, corupţie, crimă, prostituţie - în bordeluri ilegale dar ştiute, în lumea bună, droguri în mahalale şi la VIP-uri, poliţişti proşti, mafie în toată regula. Din „Lacrimi de Iubire" lipsesc doar politicienii. Semn că altfel nici nu se producea serialul despre România reală şi contemporană, purtând, deci, mesajul: aşa sunteţi voi noi nu! Dar oare nu politicienii gestionează destinele unei Ţări gestionare în sensul că girează, ghidează, conduc. Ce conduc? O Ţară ca-n „Lacrimi de Iubire", reala Istorie Contemporană a României. În care şi presa, zisul câine de pază, o ia tot mai voios pe centură, la remorca marilor TIR-uri, şi latră tot mai puţin şi mai silenţios, că de muşcat, fiind bine dresată, muşcă numai la comandă... În schimb, vorbeşte/scrie savant, „etic şi moral", de parcă n-ar fi acelaşi lucru, despre probitatea şi deontologia meseriei de ziarist, chiar în această vreme la care apar tot mai des amănunte despre moralitatea (şi etica?) multor lupi moralişti.

Iată, deci, stimaţi alegători, cam care-i Ţara în care trăim. Iar de-o vreţi tot aşa, dormi în pace, Românie! De nu - amintiţi-vă cum se cheamă Imnul Ţării...

NICOLAE STANCIU

P.S.: Reducând „epopeea" la Oraşul Păunului, permiteţi-mi o întrebare pentru viceprimarul care le rezolvă pe toate la televizor şi la radio: Când vor fi „plivite" treptele de marmură ale Casei de Cultură din vecini cu Păunul şi când va fi refăcută treapta distrusă în timpul modernizării unei cafenele din zonă?

Miel în sos de viperă

„STOLO”, VIENA ŞI-UN... HI-HI-HI

de Dumitru Huruba

Prietenul Haralampy, psiholog apreciat de toţi Din când în când, pe Antena 1, Marius Tucă mai pune la cale câte-un *talk-show* „Ediţie specială”, ceea ce nu e rău ca încercare palidă de a mai contrabalansa unele emisiuni ale acestui post, consistent-ajutătoare *rating*-ului de telespectatori, împărţit frăţeşte cu iubitorii de Pro Tv, recte „Vacanţa Mare”... Ultima ispravă *mariustucăistă* s-a petrecut luni seara (8 mai, ora 20.00), avându-l ca invitat pe domnul Theodor Stolojan, cunoscut şi sub numele de alint (sau conspirativ ?), „Stolo”. Diminutivul a fost folosit în vremea campaniei electorale de către actualul domn Preşedinte al statului, Traian Băsescu, când acesta, în văzul tuturor televiziunilor, a izbucnit în sfâşietoare (unii răi ai ţării spun că tânguirile au fost cam *crocodilice...*), cu ocazia părăsirii de către T.Stolojan a arenei politice... Oricum, mare jale plutise în acele momente peste întreg ţinutul geto-dac, minus mioarele becaliene, care păşteau, ca nişte oi nepricepute, pe un alt izlaz...

Dar cine s-ar fi gândit pe-atunci, privindu-i la televizor pe cei doi, cât de cât siamezi, că, într-o bună zi, domnul Băsescu va apărea ca sâmbraş al lui Gigi Becali în reportaje de televiziune ? *O, tempora...!*, ar fi exclamat Cicero, sau *Alea iacta est!*, s-ar fi împieptoşat Cezar zvârlind zarurile în Dâmboviţa, cu puluri cu tot...

Însă, ceea ce a produs oareşice nedumeriri în sânul familiilor noastre, a fost că invitatul lui Marius Tucă a sugerat telespectatorilor că îl preocupă ideea unei noi structuri politice...

-Încă una !?!, s-a speriat Haralampy.

-Nu, dragă, l-am liniştit, e o simplă construcţie-pol, în jurul căreia va gravita... Mă rog, va gravita ceva, sau cineva înţelegi ?

-Nu. Eu am priceput doar că domnul Stolojan se va lupta pentru fuzionarea PNL-ului cu PD-ul...

Percepţie haralampyană, ce să-i faci, îmi spun, deşi, parcă aşa se exprimase, totuşi, domnul Stolo...

În orice caz, a fost o emisiune din care am înţeles ceva-ceva mai mult decât nimic, şi în timpul căreia prietenul a oftat în câteva rânduri:

- Doamne, unde-s „*mariustucăshow*”-rile de altădată ?

Aş vrea să-l contrazic, da' iar ne certăm...

NOI TELEZICERI...

˘Istoricul **Adrian Cioroianu**, la emisiunea „Politica sub presiune” din 05.05, de pe Realitatea Tv a spus cu bucurie nostalgică: „Mi-aduc aminte cu plăcere de clipele frumoase petrecute cu Cristian Boureanu şi sper că vom mai petrece...”

Haralampy, vesel:

-Vezi, *pretenare* ? *Apăi*, nu mureau ăştia doi de dor şi de jale de nu era abrogat articolul 200 din Codul Penal ? Ba mureau sigur. Doamne-ajută! Bine că au scăpat şi putem intra şi noi în lumea civilizată a fericirii dintre „bărbaţii de acelaşi sex” cum atât de emoţionată spunea o prezentatoare de ştiri parcă de la Antena 1... Să le fie într-un ceas bun, că sunt amândoi simpatici şi parcă-ar fi doi porumbici...

-Guguştiuci, dragu' lu' mama, îl corectează soacră-sa.

-Bine, mami mai tornă-mi o ambrozie...

˘Domnul ministru **Gheorghe Barbu**, la Jurnalul TVR1 din 08.05, ora 19.00):

-„Mă voi zbate să crească pensiile şi veniturile adiţionale...”

Aghiuţă:

-Doamne-ajută!

Antichrist:

-Măgarule! Îţi smulg coada... Nu ţi-e ruşine ? Şase luni la smoală! Hai!...

(Coincidenţă-ştire la rubricile de sport ale televiziunilor: „Meme Stoica suspendat din viaţa sportivă pe timp de 6 luni din cauza incidentelor de la Bistriţa.”, ca să poată aştepta în linişte moartea lui Jean Pădureanu...).

˘Ştire de ultimă oră la telejurnale: **SRI** va începe în această lună predarea CNSAS-ului a cartotecii şi a bazei de date a fostei securităţi...

Aghiuţă: Hi-Hi-Hi!

˘**Teodor Meleşcanu**, vecin de fotoliu cu „nepoata Noricăi Nicolai”: „Incidentul are şi o latură pozitivă vizavi de faptul că imaginea Parlamentului depinde de presă...”

Haralampy:

-Ai văzut ? Ce ţi-am ceterat eu că presa e stricătoare de imagini parlamantare...

˘Ministrul **Eugen Nicolăescu,** la emisiunea „Deschide România” din ziua de 05.05, moderatorului Mihai Tatulici, asprime dăscălicească:

-„Realităţile sunt cum le spun eu nu cum le spun alţii...”

-*Schiuzmy*, dom' ministru, îi zice Haralampy *MegaVijănului* meu, nu cumva mai era un tip care spunea la televiziune realităţile ţării cum le ştia doar el, şiiiii... ?

˘**Emil Boc**, preşedintele PD: „*Fair play* nu poate exista în Alianţă după ce liberalii au râs la citirea pamfletului împotriva lui Băsescu de către Mircea Dinescu...” (Jurnal TVR1, 06.05)

Haralampy:

-Păi, se poate, dom' Mircea, să-i faci pe liberali să râdă de Alianţă ?!?

˘Dezlegarea marilor mistere post-decembriste: din punct de vedere haralampyan, cei 15.000 de specialişti cu care **Emil Contantinescu** ameninţa România în deceniul trecut, sunt analiştii invitaţi la *talk-show*-rile televizate...

˘Prima poruncă televizată a ministrului sănătăţii, **Eugen Nicolăescu**: românii interesaţi de medicamente compensate, se vor îmbolnăvi exclusiv în primele trei zile ale fiecărei luni, pentru a mai găsi medicamente compensate Porunca nr.2.Cozile la farmacii vor ţine până la vară, după care se vor transfera la medicii de familie pentru a viziona la televizor (aşteptându-şi rândul) filmele: „Reacţii necontrolate”, „Trecutul se răzbună” şi „Promisiuni deşarte”; iar eventualii supravieţuitori: „Cursa vieţii şi a morţii”...

Publicitate. Nu, e un thriller pe Antena 1...Nici, fiindcă strigă Haralampy:

-Taci, domnule, să auzim ce spun telejurnalele...

Domnul Preşedinte Traian Băsescu trebuie operat la coloană...

Doctorul Sorin Oprescu formează o comisie din cei mai apreciaţi medici specialişti pentru o eventuală intervenţie la spitalul „Elias”; Eugen Nicolăescu formează altă comisie, tot din cei mai pricepuţi specialişti...

Preşedintele hotărăşte să fie operat la Viena...

Antichrist, lui Aghiuţă:

-Vezi poate îţi mai aud hi-hi-hi-tul...

ŞI ALTELE...

¦În seara zilei de 7 mai, la emisiunea „Revanşa starurilor” (Antena 1), au fost invitaţi, între alţii: Rodica Popescu-Bitănescu, Olga Delia Mateescu, Jean Constantin, Nicu Constantin...

Ce actori! Iar noi vedem pe post de mari vedete de film, inegalabile nulităţi de prin SUA şi de aiurea...

-Şi-atunci, zice Haralampy, n-are dreptate dom' meleşcanu când întreabă: „Cine stabileşte ce e normal ?”

¦La emisiunea „Zigzag” de pe TVRM, invitaţi: poeta Nastasia Maniu, criticul şi istoricul literar Valeriu Râpeanu şi jurnaliştii Mihai Miron şi Dumitru Pelican, într-o emisiuune interesantă, plăcută şi relaxantă...

BOTEZURI ŞI ALTE *HORROR*-URI

...Greu, dar trebuie să ne obişnuim cu înfiorătorul adevăr că, în becisnicia noastră *telespectatoristică*, nu ne ajută mintea să înţelegem o mulţime de lucruri, altfel evidente, fără a mai vorbi despre anumite metaforico-subtilităţi care ne invadează prin intermediul micului ecran...

LA OGLINDĂ CONCAVĂ

- după Coşbuc -

"Azi am să-ncrestez în grindă"
Că de-o lună stau la pândă!
Mă-ta-i în oraş ? Cu dorul
Tu eşti lelea, eu feciorul
Şi-om bloca uşa la tindă
Cu toporul.

Da, aşa-i: eşti tot cea veche:
Ai privirea nepereche;
Iar când capul tău răsare
De divină arătare,
Parcă-aş fi într-o ureche
De mirare.

Asta eşti, şi eşti voinică
Eu n-am zis că eşti viţică!
Dar abia acum bag seama
Că-i peruca nu năframa,
Şi îmi pari mai bătrânică
Decât mama!

Dumitru Hurubă

BARU - COMUNA DE LA POALELE RETEZATULUI

Comuna Baru se află situată în partea de sud a județului, în Depresiunea Țării Hațegului, la poalele Munților Retezat pe drumul ce leagă Deva de Petroșani, având la conducere o puternică echipă liberală, condusă cu dibăcie de primarul Daniel Răducanu. Are în componență doar trei sate în afară de centrul de comună: Pietros, Livadia și Valea Lupului cu o populație de 3100 de locuitori, principala ocupație fiind oieritul.

Drumul spre U.E. nu e ușor

Primarul comunei, Daniel Răducanu se află la primul său mandat, și fiind întrebat cum a găsit primăria, nu a vrut să comenteze nimic, ci doar ce a făcut el de când a venit la conducere. În prezent se

"coace" un program SAPARD în valoare de 500000 euro, care prevede alimentarea cu apă a satelor Livadia și Petros, precum și reabilitarea rețelei de apă din centru de comună care are o vechime de peste 25 ani și extinderea rețelei de canalizare cu o finanțare de 63 miliarde lei, precum și construirea unei stații de epurare. A mai fost depusă o cerere de finanțare tot în programul SAPARD pentru acces în cătunele Corbu și Jigoroșița, prin reabilitarea drumului forestier, în valoare de 36 miliarde lei.

Se are în vedere și schimbarea complectă a centrului de comună, prin modernizarea parcului din fața primăriei. Va fi amenajat un mini-teren de fotbal, spații de joacă, alei pietruite cu dale, lampadare și difuzoare. Primăria are o modernă clădire de două etaje cu calculatoare, internet, imprimante și încălzire centrală pe gaz.

De asemenea în comună există televiziune prin cablu, iar iluminatul public funcționează 95 % pe toate cele patru sate, cu lămpi noi la fiecare stâlp.

Au fost probleme, dar s-au rezolvat

Comuna se află așezată pe malul râului Strei, iar inundațiile din 2004 au făcut destule ravagii, efectele acestora fiind în prezent rezolvate. Atât pe râul Strei cât și pe pârâurile Crivadia și Bărișor au fost executate de către Apele Române lucrări de decolmatare și refacere a barajelor în valoare de 20 miliarde de lei. De asemenea se execută lucrări de decolmatare și dirijare a cursurilor apelor pe râul Muncel cu SC AQUA CON SA Deva și pe râul Strei cu SC ITAL STRADE SRL.

Nici cu drumurile nu a fost mai ușor, în cursul anului trecut reușindu-se reabilitarea și asfaltarea unui kilometru din drumul Valea Lupului Livadia, iar în acest an după schimbarea rețelei de apă, vor fi asfaltați doi kilometri în centrul de comună. Împreună cu localnicii aflați în programul de protecție socială au fost executate trei traversări a pâraurilor cu poduri și șanț speriat.

Deoarece echipa de fotbal a comunei se află în campionatul județean se are în vedere construirea unui teren de fotbal modern cu tribune și vestiare, fapt ce va schimba fața localității și în plan sportiv.

Daniel Răducanu
Născut: 08.12.1967 în Baru
Căsătorit: 2 copii
A fost președintele Asociației "Glasul Speranței" din Baru
Membru PNL

Religia, învățământul și cultura

Comuna dispune de trei școli generale clasele I-IV și o școală generală clasele I-VIII, care funcționează la Petros, iar pentru transportul copiilor la școală, primăria a achiziționat un microbuz Mercedes de 18 locuri. Majoritatea școlilor dispun de apă curentă și grupuri sociale, iar la școala din Petros au fost modernizate corpurile B și C, cu grupuri sociale moderne, mobilier nou, încălzire centrală, laboratoare de informatică și engleză dotate cu 20 de calculatoare, precum și o mini-sală de sport.

Nu au fost uitate nici lăcașurile de cult, în comună existând pe lângă ortodocși, pendicostali, baptiști și adventiști. Toate lăcașurile de cult au iluminat exterior pentru punerea în valoare a acestora. În funcție de solicitări fiecare biserică a primit bani, numai în 2006 primăria a ajutat bisericile cu 100 milioane de lei. De asemenea în acest an vor continua lucrările de modernizare a celor trei cămine culturale, pe care primarul le dorește a fi adevărate case de cultură pentru spectacole și organizarea de activități specifice.

Case de copii, proiecte și colaborări

În comună funcționează două case de copii unde se află 15 copii proveniți din centrele de plasament. Pentru întreținerea acestora banii vin din sponsorizări, bugetul comunei fiind prea sărac.

În prezent la parterul primăriei funcționează dispensarul uman, dar edilii au în vedere ca în cursul acestui an acesta să fie mutat într-o altă locație. În spațiul rămas liber va fi înființat un birou unic precum și un serviciu de asistența socială și integrare europeană.

Chiar în centrul de comună funcționează fabrica de cărămizi "Refractara" care aduce bani buni la bugetul local, și după cum spunea însuși primarul comunei Daniel Răducanu, atât colaborările cu conducerea fabricii cât și cu cei 11 consilieri PNL, PD, PSD și PRM decurg foarte bine.

Stejărel Ionescu

BĂIȚA, O "POARTĂ DE FRUMUSEȚI" A ȚĂRII MOȚILOR

Comuna Băița este așezată în partea de nord a județului Hunedoara, în depresiunea Munților Metaliferi, la "poarta de intrare" a Țării Moților. Are în componența sa 10 sate în afară de centrul de comună: Căinelul de Sus, Barbura, Crăciunești, Trestia, Săliște, Peștera, Ormindea, Hărțăgani, Lunca și Fizeș, având o suprafață de 111km² și o populație de 4280 locuitori, situându-se la distanță egală atât de Deva cât și de Brad: 25 km.

Primarul comunei, pesedistul Damian Diniș se află la frâiele comunei din anul 2000, fiind la al doilea mandat. Are de gând să ducă comuna spre UE, aducându-și tot aportul la modernizarea acesteia.

Până în prezent au fost executate:

-reparații capitale interior și exterior la sediul primăriei, mobilier nou, încălzire centrală, termopane, grupuri sociale moderne, calculatoare, copiatoare, internet.
- reparații capitale și modernizări la școlile din comună, grădinițele și căminele culturale, prin zugrăveli interioare, exterioare, înlocuit geamuri și uși termopan, schimbat pardoseli, încălzire centrală, jaluzele, topogane, carusel, hinte, clasă de informatică cu 10 calculatoare, mobilier nou în sălile de clasă, apă curentă, grupuri sanitare.

Modernizări și asfaltări de drumuri:

- drumul DC 21- tratament asfaltic Săliște-Hărțăgani și deschidere drum de legătură spre cătunul Racăr, din satul Hărțăgani
- betonare drum Fizești-Barbura, poduri noi la Căinelul de Sus și Crăciunești

Regularizări de ape:

- regularizare pârâu Căian
- decolmatări la Valea Trestiei, Săliște și Căinelul de Sus
- zid de apărare și consolidare mal în satul Trestia

Rețele de apă:

- reparații la rețeaua de apă din Băița
- montarea de apometre

A fost acordat:

- sprijin substanțial la toate bisericile din comună și la mănăstire pentru iconostase, candelabre, uși exterior, construcții de magazii
-sprijin pentru introducerea televiziunii prin cablu.

A fost achiziționată o autoutilitară nouă și de asemenea modernizat și extins iluminatul public în toate satele comunei și înlocuite corpurile de iluminat. În ajutor social există 57 de persoane ce necesită cheltuieli lunare de 100 000 000 lei.

Se are în vedere:

- modernizarea centrului de comună
- amenajarea unei parcări
- instalare ceas electronic
- pavaje trotuare
- spații verzi parcuri
- înființarea unui serviciu de gospodărire comunală
- asigurarea transportului copiilor de pe sat la școli
- modernizare drum **Trestia-Săliște-Lunca-Ormindea**
- reparații capitale dispensar uman

La intrarea în comună se află mănăstirea ce are hramul **"Acoperământul Maicii Domnului"**. Piatra de temelie a acestei mănăstiri a fost pusă în anul 2000, cu sprijinul lui **Remus Haiduc**, care a donat terenul și clădirile unei foste fabrici, Episcopiei Aradului, iar cu contribuția acestuia în șase luni a fost ridicată mănăstirea. La ora actuală în mănăstire se află șase măicuțe și un preot. În afară de mănăstire pe raza comunei se mai află Numeroase monumente istorico-arhitecturale și naturale, precum și o serie de peșteri în care au fost descoperite numeroase vestigii neolitice.

Stejărel Ionescu

Damian Diniș

Născut 02.06.1968 la Deva

Absolvent al Facultății de Drept

Membru PSD

Căsătorit doi copii

EUGEN EVU, SUB POVARA SENTIMENTELOR ACUTE...

Dumitru Hurubă

Nu are rost să discutăm: Eugen Evu este unul dintre marii poeţi ai generaţiei sale şi, prin extensie, unul dintre cei mai importanţi poeţi români contemporani. Aceasta pe lângă faptul că, de-a lungul anilor mai ales după '89 a fost şi continuă să fie implicat adânc şi responsabil în viaţa spirituală a Cetăţii celebrului Castel al Huniazilor. Reduc exemplele-argument la două, care mi se par edificatoare: cenaclul condus de el a dat liricii hunedorene câteva nume de creatori ale căror produse literare probează azi reale calităţi artistice, iar revista PROVINCIA CORVINA, fondată şi condusă de el, după inerente căutări şi zbateri este, în prezent, una dintre publicaţiile bine realizate, cu structură interioară solidă şi cu semnături prestigioase. Ea este, de fapt, o rampă de lansare pentru creatorii tineri o preocupare mai veche şi permanent-generoasă a poetului şi omului de cultură Eugen Evu , dar şi Făcând astfel de vorbire despre domnia sa, nu fac decât să încunoştinţez (din păcate atât de puţin) despre cel care, regretatul Ştefan Aug.Doinaş, scria: *"De fapt, ceea ce frapează la acest nou poet este, pe de o parte, expresia directă, pe de altă parte, capacitatea acestei sincerităţi de a se structura melodic. (...) Salut în Eugen Evu o nouă voce a poeziei autentice."****(Toate iubirile,*** Editura Facla, Timişoara, 1974, pag.50). Marele poet nu s-a înşelat, fiindcă, de-a lungul anilor, în opera sa, Eugen Evu şi-a demonstrat talentul şi forţa artistică într-un crescendo impresionant (pentru mine...) cu fiecare nouă carte publicată.

În acest nou volum de versuri, ***Port rănile tale,*** îl regăsim pe poet acelaşi sentimental incurabil şi neostoit iubitor al pământului transilvan (o mulţime de referiri în creaţiile sale corespund acestui punct de vedere), Eugen Evu îşi identifică poezia cu un arial existenţial în care, un anume şi obsedant dramatism social se metamorfozează în versuri subsumând tarele unei filozofii, proprii acum, dar ale cărei rădăcini pot fi uşor depistate în înţelepciunea populară. Evident că această convertire-amplificare nu este accidentală, ci consecinţă firească a cunoaşterii de sine şi de ceilalţi şi a implicării poetului în realitate până la contopire cu aceasta. De obicei, impactul este puternic şi exteriorizat ca atare în versuri precum: *"Ascuns în nume zeul, ca-n seminţe,/Când stă să nască-n noapte bunul soare/Îşi mai visează chipul vechi din mare,/Trecut prin irizări, către fiinţe"//* (**Poem transilvanic**, pag.18). Dar ce loc ocupă nostalgicul în poeziile eugeneviene! Ar putea să pară bizar, însă în volumul de faţă, Eugen Evu se întoarce, parcă mai pregnant la un lirism care mă făcuse cu mulţi ani în urmă (îmbătrânim, poete, ce să facem!...) să-l iubesc invidiindu-l pentru sensibilitatea sa şi pentru grija cu care ştia să construiască edificiul fiecărui poem creând sentimentul că, citindu-l, erai obligat să te înclini ca la intrarea într-o catedrală. În acest context, aş considera această apariţie editorială, cu un titlu de-o semnificaţie zdrobitoare, lipit excelent de conţinut) nu doar o simplă întoarcere a poetului la un fel sadovenian "Acolo şezum şi plânsem", ci şi regăsirea unui eu al bucuriilor sincere, încă neîntinate (total) de un social de regulă lipsit de cumsecădenie. *"Aici, în valea cea însubţiată,/Doar muăcătura valurilor ţine/Răzleţele meandre de-altădată/Şi apa fără umbre încă vine.//Fântâna s-a retras mâhnită-n sine,/Alţi ziditori nu s-au găsit estimp.../În ciutura din iarbă vântul vine/Sub prăbuşitul energiei nimb.//(...) Aici, în Valea cea însubţiată,/Opream cu-o scăldătoare veşnicia,/Neştiutori de goliciunea toată,/Cu toată neprihana şi pruncia.//,* zice poetul în una dintre cele mai frumoase poezii din volum: ***La Vâlcelele Bune,*** de la pag.25. Îmi este limpede că, în acest registru liric, poetul navighează dezinvolt, fără crispările sau, poate, mai corect spus, "enervabilele" ecouri ale momentului, tot mai agresive şi mai greu suportabile de un suflet supraîncărcat cu sensibilitate receptiv-artistică.

Lectura cărţii ne va conecta din nou la valoarea creaţiei acestui mare poet, ne va re-aduce, sufleteşte vorbind, în teritorii estompate (din păcate) de tarele vremii pe care o trăim. Chiar dacă Eugen Evu ne comunică, oarecum prozaic, un adevăr frust al sinelui său, sau cel puţin aşa pare: *"E frig şi-n carte şi în casa mea.../*(***Balada eclectică,*** pag.132), eu nu-l cred. Creaţia sa acaparează atât prin comunicarea directă a mesajului cât şi printr-o inevitabilă căldură a sentimentelor umane de care poetul nu se poate dezbăra ea de un blestem, care îi va supravieţui individualizându-l în istoria poeziei noastre.

Personala Adrian Samson

Cu aproape un an mai târziu de 50 ani de viaţă, artistul plastic Adrian Samson deschide primăvara cu cea de-a douăsprezecea personală. Peste 100 de lucrări pot încânta ochiul devenilor într-o cromatică vie, culori variate ce asociază albastrul cu negrul sau verdele pal, dar şi roşul cu albastrul sau verdele cu galbenul, şi după cum spunea însuşi preşedintele UAP Deva, Ioan Tengheru: *" Pictura lui atrage şi te integrează în sensurile cele mai profunde ale memoriei cu reflexii picturale, stilistice ale expresivităţii".*

Născut la Deva în urmă cu aproape cincizeci şi unu de ani, este membru UAP din România din 1990, iar din 1978, de când a absolvit Universitatea "Al. I. Cuza" din Iaşi şi până în prezent a participat la toate expoziţiile organizate de Filiala UAP Deva, atât pe plan municipal, judeţean, naţional, cât şi internaţional. În afară de personale mai are la activ peste treizeci de expoziţii naţionale. Cincizeci de ani de viaţă şi călătorii de documentare în : Ucraina, Rusia, Germania şi Franţa, dar şi expoziţii în Finlanda, Belgia şi Franţa. Multe dintre lucrările lui se află în colecţii particulare şi de stat din ţară şi străinătate: Muzeul de Artă Deva, Bacău, Bucureşti, Sibiu, Arad, Iaşi şi în străinătate: Franţa, Olanda, Belgia, Germania, Austria, Anglia, Italia, Danemarca, Suedia şi SUA.

Închei cu citatul: "NIMICUL este sabia mea", iar în maturitatea dumneavoastră vă invităm doar pentru o clipă de a vedea acel nimic ce este creat de mâinile artistului plastic Adrian Samson.

Mihaela Păunescu

Reviste primite la redacţie

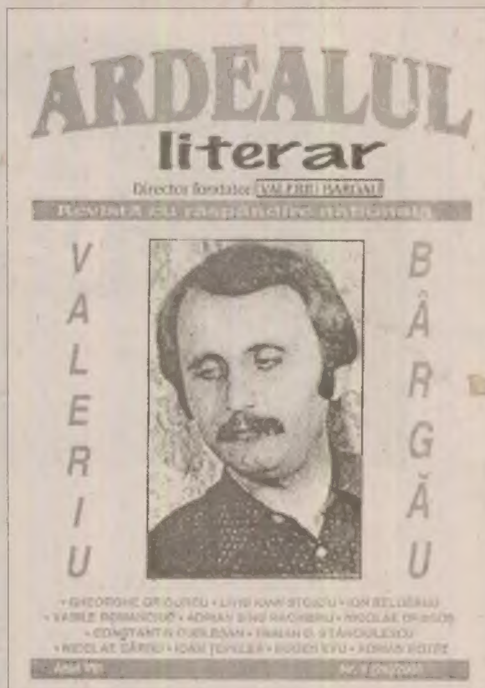

Anotimpuri Literare

Revista trimestrială "Anotimpuri Literare" ce apare la Timişoara sub conducerea scriitorului Mircea Şerbănescu, a ajuns la cel de al 54 lea număr. Din cuprinsul acestei reviste spicuim: Mircea Şerbănescu: - Alexandru Jebeleanu la zece ani de la deces, Adrian Dinu Rachieru: - "Între cele două lumi : Petru Dumitriu I" Istorie literară, dar şi pagini de poezie sau Salonul prozei scurte în debut de la acest număr. În încheiere Cenaclul "Pavel Bellu" din Timişoara, în primul trimestru de activitate al anului 2006.

Ardealul Literar

Numărul unu din acest an, apărut cu puţină întârziere, este dedicat în mare parte scriitorului Valeriu Bârgău, care nu de mult a trecut în lumea celor drepţi, lăsând în urma lui cărţile şi un gol imens în inimile celor care l-au cunoscut. În paginile revistei mai semnează nume cunoscute precum: Gheorghe Grigurcu, Ion Beldeanu, Liviu Ioan Stoiciu, Constantin Cubleşan, Ioan Ţepelea, Nicolae Sârbu, şi mulţi alţii. Nu lipsesc de asemenea paginile de poezie, proză, critică literară sau notele de călătorie.

Mircea Şerbănescu "Timişoara, memorie literară (II)"

Apărută la editura Augusta din Timişoara, volumul "Timişoara, memorie literară" de Mircea Şerbănescu, este cartea în care scriitorul de pe Bega a adunat în peste 200 de pagini toate amintirile trăite între 1949 - 2000. Însemnările de călătorie adunate de-alungul anilor au făcut din această carte, una de suflet pentru autor. Meditaţie, atât asupra trecerii prin timp, cât şi a condiţiei umane în care "Amintirile devin istorie". Întâlniri şi trăiri alături de scriitori de seamă precum: Ion Marin Almăjan, Anavi Adam, Şerban Foarţă, Anghel Dumbrăveanu, Laurenţiu Cerneţ, Ivo Muncian, Sorin Titel, G.I.Tohăneanu, Cornel Ungureanu, şi mulţi alţii.

Prezent în viaţa literară a Banatului, Mircea Şerbănescu, încearcă şi acum la peste 80 de ani să ţină ritmul prin editarea revistei literare "Anotimpuri literare" şi prin conducerea cenaclului "Pavel Bellu" din Timişoara.

Mesajul lui poate fi tradus într-un seducător limbaj cu sclipiri eseistice pentru florile literaturii române, poleite cu pulbere de aur în chip de monumente "de buzunar" pe scena tot mai îngustă a lumii literare.

Stejărel Ionescu

"Suntem un popor bolnav cu vindecare prin credință"

Preot doctor Constantin Jinga, de la Facultatea de Teologie din Timişoara

Preşedintele fundaţiei Antimis din Timişoara, a studiat în Timişoara, Ierusalim şi Leeds (Anglia)

Cărţi apărute:
- **Iniţiere în lectura Vechiului Testament**
- **Acul şi cămila eseuri**
- **Mielul şi asinul eseuri**
- **Biblia şi sacrul în literatură**
- **Sandu Tudor viaţa şi opera monografie**

Reporter: Prin ce se deosebesc întâlnirile dumneavoastră dintre studenţi şi ortodocşi şi invers?

Constantin Jinga: Mă străduiesc cât mai mult posibil să nu existe nici o deosebire, însă deosebirea majoră ţine de faptul că, faţă de studenţi apropierea trebuie să fie una şi sufletească pe de o parte dar şi academică. Faţă de credincioşi în primul şi în primul rând este primordial sufletească, în aşa fel încât să ne apropiem cu toţii în primul şi în primul rând de Dumnezeu. Studenţii de la teologie au o chemare suplimentară, faţă de credincioşi, pentru că majoritatea dintre ei intenţionează să devină preoţi sau profesori de religie, într-un fel sau altul să fie implicaţi în lucrarea bisericii. În cazul lor pe lângă apropierea sufletească şi efortul de a-i ajuta să se formeze duhovniceşte pentru slujirea ce îi aşteaptă, trebuie în acelaşi timp şi mai multă rigoare academică.

Rep: Când îţi alegi drumul spre preoţie, sufletul tău trebuie să-l pui în slujba lui Dumnezeu. Există studenţi falşi, care caută să facă din preoţie doar o meserie, fără a avea o astfel de menire?

C.J : Nu ştiu dacă există neapărat studenţi falşi, cu siguranţă există oameni care caută doar o meserie, există însă studenţi care nu ştiu ce vor în viaţă. Ca şi la multe alte facultăţi există oameni care nu au vocaţie, iar facultatea este un bun prilej de a-şi testa vocaţia, de a găsi puterea şi convingerea să urmeze o viaţă preoţească deoarece preoţia nu este o meserie, este o viaţă de un anumit fel şi nu este o alegere uşoară.

Mulţi studenţi vin împinşi de la spate de către părinţi şi caută o meserie din care să câştige bani cu o muncă puţină, ceea ce este complect fals în realitate. Mulţi ajung însă ca, în cursul anilor de studiu să se lămurească de cum stau lucrurile şi cu "meseria" preoţească şi cu vocaţia lor în primul rând. În timpul facultăţii ei află că a fi preot nu înseamnă a fi stăpânul unei comunităţi, şi că toată comunitatea e la picioarele tale şi că trăieşti ca în sânul lui Avram. Fără ca să faci mare lucru. Preoţia este de fapt o cruce pe care ei trebuie să o accepte.

Rep: Cum vedeţi faptul că mulţi preoţi în timpul liber fac diverse meserii: solişti vocali, redactori, operatori, etc.?

C.J : Depinde. Cred că aici trebuie discutat de la caz la caz. Sunt preoţi care prin ocupaţia lor nu fac decât să prelungească slujirea de la altar. Sunt preoţi care sunt şi profesori de religie sau lucrează în domeniul calculatoarelor. Nu văd ceva rău în asta. Există însă şi lucruri pe care un preot în nici un caz nu poate să le facă, de exemplu un preot nu poate fi proprietarul unui bar sau a unei măcelării, deoarece este păcat ca în timpul postului să mănânci carne.

Rep: Ce este păcatul. Ce trebuie să facem ca să fim iertaţi?

C.J : Păcatul este încărcarea cu bună ştiinţă a voii lui Dumnezeu, este o rătăcire a minţii noastre în primul rând, iar pentru ca să fim iertaţi trebuie să cerem ajutorul lui Dumnezeu, dar înainte de toate trebuie să ne recunoaştem păcatul pe care l-am săvârşit şi să încercăm să ne împăcăm cu Dumnezeu.

Rep: Tema din această seară de la Sala Logos a fost "Nebunia şi Prostia". Există o legătură între ele?

C.J : Da şi nu, în sensul că, să zicem că mai întâi suntem proşti iar dacă persistăm în prostie ajungem să fim şi nebuni.

Rep: Care e diferenţa între a fi nebun sau prost şi a face pe nebunul sau prostul. Ce este mai grav?

C.J : Depinde de ce şi cum fac pe prostul sau nebunul. Dacă o fac pentru că îmi asum nebunia aceea întru Hristos, aşa ca şi Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos, atunci e un lucru bun. Dacă însă fac pe prostul pentru ca să ascund adevărul pentru că vreau să-mi bat joc de cineva prin comportamentul meu atunci evident, este un păcat.

Rep: După 1990 nu numai tineretul ci şi o serie de oameni s-au apropiat mai mult de Dumnezeu. Este căutarea credinţei sau o falsitate din partea unora?

C.J : Cred că e o căutare sinceră a credinţei. Lucrurile acestea sau cernut foarte bine în anii care au trecut. Fiecare dintre noi avem în viaţa noastră un moment în care Dumnezeu ne cheamă. S-a întâmplat că pe noi ne-a chemat după 1990, când bisericile au devenit neîncăpătoare. Căutarea credinţei este un gest sincer.

Rep: Mulţi dintre aşa zişii credincioşi după ce ies din biserică intră în cârciumă. Credeţi că Dumnezeu îi v-a ierta de păcate doar prin simpla prezenţă la biserică?

C.J : Este păcatul lor şi confuzia pe care o trăieşte omul supus păcatului. El e confuz prin intrarea în cârciumă, care e un păcat. El intră în biserică însă nu ştie ce să ia de acolo, fiind supus păcatului el ia doar ce i se pare lui că e corect, iar când iese din biserică aplică anapoda şi puţinul ce l-a luat.

Rep: Există un singur Dumnezeu şi o singură credinţă, însă pe lângă ortodocşi mai există şi alte religii sau secte, cum ar fi catolicii, reformaţii, baptiştii, etc. În viziunea lor fiecare are Dumnezeul lui. Fac ei un păcat?

C.J : Adevărata credinţă este cea ortodoxă. Ortodoxia înseamnă credinţa dreaptă, credinţa corectă, este credinţa descoperită de Dumnezeu, noi ţinem credinţa aşa cum au primito sfinţii apostoli de atunci şi până în zilele noastre. Ortodoxia este credinţa care a reuşit întotdeauna de-alungul istoriei să găsească calea echilibrată, firească, umană, de a-l ajuta pe om să se apropie de Dumnezeu şi să se mântuiască. Noi nu am avut de-alungul istoriei noastre exagerări, nu am avut cruciade, oameni care să se biciuiască sau să îşi facă rău singuri, nu am avut războaie religioase cu vărsări de sânge, şi asta datorită faptului că prin învăţătura noastră de credinţă noi suntem aproape de Dumnezeu, fiindcă nu avem puterea de a face astfel de lucruri. Celelalte credinţe însă, fiecare ajunge să se raporteze la un aspect sau la câteva detalii din marea învăţătură de credinţă, şi pentru ei detaliul acela e esenţial. Noi considerăm însă că tot ce ţine de învăţătura de credinţă este esenţial. Nu putem să eliminăm nimic fără a ştirbii din ea. Poporul român e un popor religios şi un popor profund din punct de vedere religios, creştin şi ortodox.

Am fost leagănul creştinismului răsăritean. Din păcate asta ţine de un trecut glorios al nostru, fiindcă satul românesc nu mai este satul ce a fost altădată, şi românul de azi e afectat pe de o parte de 40 de ani de comunism, şi 16 ani de nu ştim ce. Nu ştiu în ce măsură noi suntem un popor atât de creştin şi de profund cum am fost altădată. Cred că mai degrabă suntem un popor bolnav, care avem mare nevoie de vindecare prin credinţă.

Rep: Sunt păcate homosexualitatea, lesbianismul sau prostituţia?

C.J : Da, sunt nişte păcate pe care Sfântul Apostol Pavel le enumeră destul de clar şi fără echivoc, păcate ce ne împiedică să intrăm în împărăţia lui Dumnezeu.

Credința - izvor de nădejde şi bucurie

De vorbă cu părintele Teofil Părăianu de la Mănăstirea Brâncoveanu - Sâmbăta de Sus

Reporter: Cine este părintele Teofil Părăianu, şi de unde vine?

Teofil Părăianu: Sunt arhimandrit la mănăstirea Brâncoveanu, de la Sâmbăta de Sus şi mă trag dintr-un sat de lângă Sibiu. M-am născut la 3 Martie 1929 şi am intrat în viaţa conştientă ca nevăzător. Am urmat o şcoală specială la Cluj de cinci ani între 1935-1940, fiind nevoit să întrerup doi ani din pricina evenimentelor de atunci. Am urmat şcoala la Timişoara în 1942, pentru ca un an mai târziu să urmez gimnaziul şi liceul tot la Timişoara, pe care l-am terminat în 1948. În perioada 1948-1952 am studiat teologia la Sibiu, iar la 1 Aprilie 1953 am intrat în mănăstire, împlinind 53 de ani de viaţă monahală. Am fost călugărit în 1953, iar în 1960 am fost hitoronit diacon, în 1983 preot, în 1988 primind gradul de arhimandrit.

Am activat în cadrul mănăstirii dar şi în afara acesteia, am scris 23 de cărţi, am ţinut conferinţe în mai mult de 100 de oraşe din ţară, dar şi în străinătate, şi am multe articole scrise în Telegraful Român, iar una dintre cărţi am întitulat-o "Cine sunt eu. Ce spun eu despre mine", o carte despre viaţa mea.

Rep: Ce este credinţa şi viaţa creştină?

T.P: Credinţa este o virtute teologică, modalitatea de a ajunge în legătură cu Dumnezeu, cu adevărurile de credinţă, iar viaţa creştină, este viaţa întemeiată pe evanghelie şi pe credinţă în Domnul nostru Iisus Hristos.

Rep: Omul are păcate, viaţa ne este plină de ele. Cum puten scăpa de acestea?

T.P: Prin strădania de a ţine legătura cu Dumnezeu, de a ne orienta după învăţătura creştină, prin strădania de a înlătura pricinile care duc la păcate, de a înlătura mijloacele care înmulţesc răutăţile, şi mai ales prin supravegherea gândurilor fiindcă toate răutăţile pornesc de la gândurile omului.

Rep: Credeţi că omul este o greşeală a soartei?

T.P: Nu, şi nici nu m-aş putea gândi la aşa ceva. Cum să fie o greşeală a soartei! Dacă noi credem în Dumnezeu, credem că Dumnezeu l-a creat pe om, iar Dumnezeu nu a putut să greşească atunci când l-a creat, a putut să greşească doar omul atunci când nu a ţinut seama de Dumnezeu

Rep: Duhul, ce este, de unde vine. Ne păzeşte el şi ne apără de ce e rău?

T.P: Duhul este a treia persoană a Sfintei Treimi, ne conduce în tot adevărul, ne dă conştiinţa că suntem fii lui Dumnezeu şi ne susţine în împlinirea binelui. Duhul ne sfinţeşte şi ne desăvârşeşte.

Rep: A-ţi vorbit în această seară despre "Vuietul Duhului". Există acest vuiet, şi cine îl poate auzi?

T.P: Vuietul duhului sunt sfintele slujbe ale bisericii prin care duhul sfânt se manifestă ca autor al textelor liturgice şi totodată ca îndrumător spre o viaţă superioară.

Rep: Care sunt personalităţile bisericeşti pe care le-aţi cunoscut. A-ţi învăţat taina credinţei de la ele?

T.P: Întâi am învăţat de la cei din jurul meu, de la părinţii mei, de la preotul din sat, de la profesorii de religie, de la părintele Arsenie Boca. L-am cunoscut pe mitropolitul Nicolae Bălan, care a fost ctitorul mănăstirii noastre, pe mitropolitul Mladin, pe mitropolitul Antonie. Am cunoscut oameni care au o oarecare importanţă în activitatea duhovnicească, cei cu care am venit în general în legătură.

Rep: Una dintre cărţile lansate azi este întitulată "Din ospăţul credinţei". Există un astfel de ospăţ, şi cine poate lua parte la el?

T.P: Credinţa noastră, este o credinţă care e izvor de nădejde şi de bucurie pentru că ne pune în legătură cu Sfânta Evanghelie. Credinţa noastră este un ospăţ şi pentru viaţa aceasta şi pentru viaţa de dincolo, pentru că este un izvor de bucurie.

Rep: L-aţi cunoscut pe părintele Arsenie Boca. Ce ne puteţi spune despre el?

T.P: A fost un om deosebit, un om cu o cultură bine pusă la punct, cu o înzestrare nativă excepţională, cu putere de pătrundere, cu o prestanţă deosebită. A fost un om de care s-au folosit mulţi oameni, şi prin care oamenii s-au apropiat de Dumnezeu. A avut o înaintare, şi prin cultura pe care a avut-o, pentru că nu a fost numai absolvent de teologie, ci şi absolvent de şcoală de belle-arte pictură şi sculptură avea şi multe cunoştiinţe despre medicină, lucrând cu toată capacitatea de care a dispus spre binele oamenilor.

Rep: Acum în încheiere ce transmiteţi credincioşilor din Deva şi cititorilor revistei noastre?

T.P: Le transmit să se ţină de credinţa noastră ortodoxă, să sporească în viaţă şi în credinţă, le doresc să rămână statornici în credinţa moşilor şi strămoşilor noştri.

Pagină realizată de Stejărel Ionescu

Tequila Bar&Club

Zi şi noapte, clubul cel mai tare pentru manelişti şi pentru toată lumea selectă!

Deva, Str. 7 Noiembrie
Rezervări la tel. 0721-951.722 si 0720-323.366

Calitate, siguranţă şi confort la cele mai mici preţuri din oraş.
Dispecerat propriu 24 ore din 24.
Tel. 943, 22.88.99 şi 22.55.11

Băile Daco-Romane Geoagiu-Băi

În urmă cu 4 ani a început marele proces de modernizare al **Băilor Daco-Romane Geoagiu Băi.** Directorul de marketing, **Dorin Miclăuş,** ne prezintă acum noua imagine a Băilor. Au fost puse la punct trei bazine cu apă termală sulfuroasă la o temperatură de 28 grade, unul dintre bazine este iluminat şi pe timpul nopţii, 117 cabine modernizate, cabinete de masaj, restaurant terasă de 300 de locuri, 300 de şezlonguri cu mese de servit la fiecare şezlong, iar pe timpul nopţii funcţionează o modernă discotecă de nivel occidental, de unde în acest an nu va lipsi *DJ Mario de la Timişoara* cu program între orele 21,00 şi 5,00 dimineaţa. La terasă pot fi servite vinuri renumite din podgoriile Jidvei, Murfatlar şi Cotnari precum şi peste 16 tipuri de pizza. Programul ştrandului este zilnic între orele 8,00 şi 19,00, iar un bilet de intrare pentru adulţi este de 80.000 lei (8 RON), iar pentru copii şi pensionari 40. 000 lei (4 RON). Grupurile peste 30 de persoane beneficiază de reduceri. Este singura staţiune din judeţ **nepoluată.** Parteneri sunt ***Companiile Tuborg România şi Pepsi România.***

Un sprijin substanţial l-a adus şi **Primăria oraşului Geoagiu**. La rândul său primarul oraşului Geoagiu, **Simion Mariş** are numai cuvinte de laudă despre una din cele mai mari investiţii din zonă. " ***Complexul turistic Băile Daco-Romane din Geoagiu Băi dispune de o amenajare după toate standardele europene constituind un model în acest sens. Aici, apa, aerul curat şi managementul eficient şi-au dat mâna constituind o adevărată oază de destindere pentru turişti"*** a concluzionat primarul.

COMPLEXUL TURISTIC STEAUA MUREŞULUI

HOTEL:
- 54 locuri de cazare în 10 apartamente si 10 garsoniere
- Sala de conferinte de 45 persoane cu acces la internet
- Piscina interioara 50 mp cu apa la 30°C
- Sauna
- Sala restaurant pentru 56 persoane
- Terasa restaurant cu vedere spre strand capacitate 160 locuri

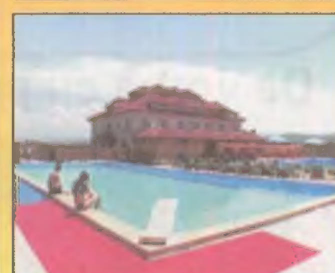
STRAND:
- Trei bazine (unul pentru copii)
- Temperatura apei în bazine 30°C
- 400 locuri pe sezlonguri
- Plaja din nisip
- 31 cabine de schimb

BALTA:
- 10.000 mp luciu de apa pentru pescuit: crap, somn, salau

Hotel CERES

Geoagiu Băi
Str. Vilelor, nr. 1
Tel: 249 044,5,6

LLumar WINDOW FILM

Masterfol.

FOLII AUTO PROFESIONALE

OMOLOGAT RAR
GARANŢIE 5 ANI

- aspect estetic
- protecţie termică
- protecţie anti UV
- intimitate

FOLII PROTECŢIE SOLARĂ ŞI ANTIEFRACŢIE PENTRU GEAMURI PLANE (CLĂDIRI)

S.C. AUTO VIM S.R.L.
DEVA, Str. Dragoş Vodă, nr. 12A Tel/Fax: 0254-233.240, mobil: 0722-282.168